

Demonologie

Religieuze Sfeer

 'k Vraag mij af hoevelen dit liedje kennen, terwijl ik u begroet vandaag met de warmste Christelijke gemeenschap en liefde van Christus. Hoevelen kennen dit liedje: “Hij zorgt voor u”? Kent u die? Goed, laten we eens zien of we die kunnen. Kent u het, zuster? Kent u het? Nu:

Hij zorgt voor u,
Hij zorgt voor u;
Door zonneschijn of schaduw,
Hij zorgt voor u.

O, dat is fijn. Laten we het nu nog eens proberen.

Hij zorgt voor u,
Hij zorgt voor u;
Door zonneschijn of schaduw,
Hij zorgt voor u.

[Leeg gedeelte op de band—Red.]

² Onze hemelse Vader, wij danken U dat Gij ook voor ons zorgt, en Uw liefde jegens ons hebt gemanifesteerd, zozeer dat U Uw eigen geliefde Zoon gezonden hebt om . . . de onschuldige Zoon van God, om de plaats van schuldige zondaars in te nemen. Hoe wij U danken dat Gij ook voor ons gezorgd hebt en ons gedachtig bent geweest om dit te doen! En wij waarderen het zozeer, Here. We zijn gelukkig hier deze middag bijeen te komen, onder het uitspansel van de hemelen, en vragen Uw zegeningen over deze dienst. Sta toe, Here, dat iedere man, vrouw, jongen of meisje die hier is, nu diep in de Schriften mag bestuderen. We staan tegenover een wereld die beheerst wordt door Satan. En Vader, we bidden, als wij de macht van demonen bestuderen, en wat zij mensen aandoen, dat U ons groot geloof zult geven en mogen vele grote tekenen en wonderen worden gewerkt. Want we vragen het in Christus' Naam, en tot Gods eer. Amen.

³ We bestuderen vanmiddag, gaan er snel naartoe, ik geloof wel vijftien minuten vroeg. Het is nog steeds over *Demonologie*.

⁴ En nu, ik kreeg net even geleden een bericht; broeder Beeler, van, mijn vrienden. En ik begin in Afrika half juli. Dus, dat is dan geregeld, we hebben het nu voor elkaar. En broeder Baxter kan op die tijd niet gaan, dus zal ik alleen naar Afrika moeten gaan. Dus, ga daarheen met . . .moge de . . .U zult nu voor mij moeten bidden dat de Here me zal helpen, want ik zal

het nu werkelijk nodig hebben daarginds onder . . . Ik verwacht minstens tweehonderdduizend mensen in die bijeenkomst.

⁵ En ik heb hier een visioen opgeschreven. Ik wil dat u mensen daar uw voordeel mee doet. Het gebeurde in december. Ik was in de kamer één ochtend toen de Engel des Heren binnenkwam. Ik . . . Ziet u, toen ik daar was, was ik God ongehoorzaam en ik kreeg een amoëbe-ziekte. Weet iemand wat een amoëbe is; een parasiet die . . . je bijna doodt. En omdat ik iets had gedaan wat God me zei niet te doen. Hoevelen hebben het verhaal erover gehoord? Ik vermoed dat er sommigen van u hier zijn. Ik weet dat de mensen van rond de tabernakel het verhaal hebben gehoord van wat er gebeurde. God vertelde mij naar een plaats te gaan, en weg te blijven van *deze* plaats, en weer naar een *andere* plaats te gaan. En ik liet de predikers me ompraten. Nu, predikers zijn wonderbaar en het zijn mijn broeders, maar u moet u houden aan wat God u zegt. Dat klopt. Zie? U hebt één opdracht.

⁶ Hoevelen herinneren het zich: eens waren er twee profeten in de Bijbel. En één van hen, de Here zei hem, zei: “Ga naar een *zekere* plaats. En kom—kom niet de . . . Ga een andere weg terug,” enzovoort. En—en zei: “Eet of drink niet terwijl u daar bent.”

⁷ En een andere ware profeet ontmoette hem en zei: “De Here ontmoette mij nadat Hij u ontmoette.” En zei: “Kom langs mijn huis.” En de profeet luisterde naar wat de ander zei en verloor daardoor zijn leven. Zie, doe wat God u zegt te doen ongeacht wat iemand anders ook zegt.

⁸ Nu, wij zijn . . . In dit visioen, Hij . . . het maakte me wakker, dertiende septem- . . . of december. En—en terwijl ik op de rand van mijn bed zat vroeg ik me af wat mijn toekomst zou zijn. Ik . . . Toen ik hier weer terugkwam stonden ze klaar om me in het pesthuis te stoppen, de parasieten hadden me bijna van het leven beroofd. En ze onderzochten me toen ik dit land binnenkwam. En door Gods genade lieten ze me gewoon naar huis gaan, want het was zeer verspreid. En ik bad en ik ging naar die voorgangers. Ik zei: “De Here vertelde mij niet die kant op te gaan.”

Zeiden: “O, God spreekt ook tot anderen dan alleen tot u.”

⁹ Ik zei: “Korach had ook eens die gedachte.” En, dus, maar ik ging wat bladeren halen en legde die over hun voeten en ik zei: “Herinner het u, in de Naam van de Here, als we die reis daarheen maken, zal het een mislukking gaan zijn en we zullen er allemaal voor boeten.” En dat deden we zeker! O tjonge! We kwamen allemaal zowat om. Dus dan, toen we terugkwamen . . .

¹⁰ Je hebt in die vreemde landen met zoveel dingen te kampen. Bijvoorbeeld een kleine vlo als die je zou bijten, je zou er tekenkoorts van krijgen. En dat kleine ding, als het je bijt, als je voelt dat je jeukt, mag je het niet krabben. Kijk je en als het een klein zwart beestje is, trek hem er dan niet af. Het heeft een klein hoofdje dat zich een weg in de huid boort, draait zich zo

om en zet zich vast. Als je eraan trekt, trek je het hoofdje erin af. Er zit een virus in die je zou verlammen. Dus hij . . . Krab niet, of trek hem er niet af; neem gewoon wat talg. En hij ademt door zijn achterlijf. Druppel er wat talg op en hij valt eraf.

¹¹ Dan is er een kleine mug. Hij maakt helemaal geen geluid. Hij komt door de lucht aanvliegen. [Broeder Branham tikt op zijn eigen hand—Red.] Hij raakt u gewoon aan, dat is alles, je hebt malaria.

¹² En—en dan is er, wat ze de mamba-slang noemen. Als hij je bijt, leef je nog maar rond de twee minuten nadat hij je bijt.

¹³ En er is een gele cobra. Je hebt nog ongeveer vijftien minuten te leven na zijn beet. En een ervan was dicht genoeg bij mijn zoon, waar hij zijn hand op zijn kop had kunnen leggen. Al klaar om toe te slaan voor we konden schieten, zó.

¹⁴ En er is de zwarte cobra. O, er is gewoon van alles! En dan de wilde gevaren van de dieren, en natuurlijk leeuwen, tijger, of luipaarden, en al het andere waar je mee te maken hebt in de jungle. En dan de ziekten, er zijn daar gewoon allerlei soorten ziekten.

¹⁵ En je krijgt daar allemaal mee te maken als je gaat. Daarnaast, dan is hier de toverdokter om je aan alle kanten uit te dagen, zie, en al hun bijgeloof en zo. Maar hoe, wat een wonderbaar iets om onze Here het zo van de ene kant naar de andere weg te zien vegen, en om dan door te gaan.

En die dag herinner ik me toen ik daar stond heel goed, wat er gebeurde; ik zal het u eens in een andere samenkomst vertellen, want ik wil tot mijn onderwerp komen deze middag over *Demonologie*.

¹⁶ Maar nu, hieraan, ik dacht eraan terwijl ik daar zat: wat zal het einde zijn? En toen we overzee terugkwamen . . . Ik weet dat we ongeveer honderdduizend bekeringen hadden terwijl we daar waren. En de oude broeder Bosworth kwam naar me toe. Zei, ik zei: “Wel, broeder Bosworth?”

¹⁷ Hij zei: “Ik ben zo trots op je, broeder Branham!” Hij zei: “Je staat—je staat net in het begin van het leven,” en hij zei . . .

¹⁸ Ik zei: “Wel, ik vermoed dat het allemaal voorbij is.” Ik zei: “Ik ben al over de veertig. Ik vermoed dat ik de goede strijd heb gestreden en de loopbaan heb volbracht.”

¹⁹ Hij zei: “Over de veertig?” Zei: “Ik was zo oud voor ik bekeerd werd.” Zei: “Het gaat me nog steeds prima.” Hij was al bijna in z'n tachtig. En gewoon . . .

Ik dacht: “Wel, misschien is dat wel ongeveer zo.”

²⁰ Dus hij zei: “Nee, je bent nu gewoon een splinternieuwe Branham. Je weet gewoon beter je samenkomsten te leiden en alles.” Zei: “Maar als je Amerika ooit op de juiste wijze treft

met de juist opgezette samenkomst waar je zes of acht weken op een plaats kunt blijven, en het op kunt zetten en het overal geadverteerd hebben,” zei, “dan kun je iets doen, maar, en voor onze Here.” Dus we gingen verder gewoon zo door, dus, het was erg—erg fijn.

²¹ En na een tijdje zag ik een visioen, toen ik in Amerika was, en het kwam tot me, en bracht me terug naar Afrika, en het liet me diezelfde samenkomst zien, daar vóór Durban gezeten. En de eerste samenkomst vervaagde in de geschiedenis en ging naar het Westen. De tweede samenkomst kwam op, en toen het opkwam, was het nog groter dan de eerste samenkomst. En Hij. . . Ik hoorde een gil, en een engel kwam uit de hemel; Hij had een groot licht.

²² En de Engel des Heren die hier bij ons staat, stond. . . staat altijd aan mijn rechterkant, hier aan *deze* kant. En Het stond daar, en Het—Het wervelde rond. En ik zag deze Man onder Hem staan. Hij—Hij is niet. . . Nu, dat is geen visioen, als u Hem ziet. Het is net zo echt als wanneer u naar mij kijkt. Wel, u kunt Hem horen lopen en tot u spreken. En wanneer Hij. . . En alles, het is net zo echt. En het is geen visioen; de Man staat daar gewoon net zoals u. En Zijn stem is precies hetzelfde als de mijne zou zijn of de uwe zou zijn. Maar een visioen, iets wat voor u ontvouwt en u ziet het, zo. Maar deze Man komt er gewoon aanlopen en staat daar.

²³ Dus Hij vertelde mij dat. . . wat er zou gaan gebeuren. En, Hij zei dat de. . . Deze engel kwam neer, en Hij vertelde mij me om te draaien en *deze* kant op te kijken. En het leek in de richting van India nu. Ik zeg niet dat het ín India is, maar het is er dichtbij. Maar het waren Indiase mensen.

²⁴ Want de Afrikanen zijn grote, brede, zware, zwaarlijvige mensen. Sommigen zijn bijna twee meter tien lang en wegen, o, honderddertig, honderdveertig kilo, zwaar gebouwd. De Zoeloes, nu, de Shangaan en Basuto en o, er zijn veel verschillende stammen. Er zaten daar die dag vijftien verschillende stammen tot wie ik sprak.

²⁵ Ik zou één woord zeggen, zoals: “Jezus Christus, de Zoon van God.” Ik zou wat water gaan drinken voordat het via al de tolken was gegaan. De ene zou zeggen. . . En allerlei geluiden!

Ik dacht vroeger toen ik pinkstermensen in tongen hoorde spreken, dat misschien, de ene die in één soort geluid sprak en een die in een ander soort sprak, hoe ter wereld kon dat ooit zijn? Maar ik geloof dat de Bijbel juist is en weet dat het juist is wanneer er staat: “Er is geen klank zonder betekenis.” Dat is waar.

Sommigen zouden zeggen, iemand zou er “Blrr blrr blrr blrr” zeggen en dat betekende “Jezus Christus, de Zoon van God.” Een andere deed: “Cluk kluk kluk kluk,” en dat was “Jezus Christus,

de Zoon van God,” in zijn taal. Dus wat voor geluid het ook is, het heeft ergens een betekenis. Dat is waar. Ongeacht wat voor soort geluid het is, het betekent ergens iets voor iemand. En toen Hij was . . . Dat zouden ze doen.

²⁶ En ik merkte dat links van mij, toen die engel neerkwam, en ik iets als een zwerm daar zag, en het waren mannen met . . . leek alsof ze een—een laken om zich hadden, zo, en eromheen gewikkeld hadden en vastgemaakt, zoals om een kleine baby, de luier. En het was. En ik kon gewoon kijken zover als ik kon kijken, het was niets dan mensen. En toen deed deze engel een groot oscillerend licht aan, en het begon zo heen en weer te zwaaien. En ik heb nog nooit zoveel mensen in mijn leven gezien!

²⁷ En toen kwam deze andere engel heel dicht bij me, en Hij zei: “Er zijn er driehonderdduizend van hen in die samenkomst.” En ik heb het hier opgeschreven. En schrijf het ergens op een stuk papier, zoals ik over de kleine jongen vertelde die opgewekt zou worden in Finland. Schrijf dat op een schutblad in uw Bijbel of ergens, dat in deze samenkomst (Er zal een samenkomst zijn. En u zult het horen, via een of andere bron.) van driehonderdduizend mensen die die samenkomst bijwonen. Nu, kijk of dat niet zo is. Dat zal drie keer zo groot zijn als de andere. Zie? Driehonderdduizend mensen om de samenkomst bij te wonen. En ik ben gewoon zo blij dat ik daar mag komen dat ik niet weet wat ik moet doen, want ik hou ervan zielen te winnen voor onze Here.

²⁸ En daar, in één keer, te zien—te zien dat dertigduizend pure heidenen tot Jezus Christus komen in één altaaroproep, dertigduizend pure heidenen.

²⁹ Nu, laten we gauw naar ons onderwerp gaan. Gisteren hebben we de techniek van demonen bestudeerd. Ik was vandaag aan het denken van hoe God handelt. U weet niet wat een vrijheid het is om naar buiten te komen. Nu, ik ben geen leraar. Ik ben nog lang niet een—een Bijbel-verklaarder. En ik ben . . . Mijn opleiding is beperkt tot een zevende klas. Dus dat is . . . En dat, ik kwam zo’n vijftienvier jaar geleden van school af, dus dat is een hele tijd vrijaf. En ik heb niet zo erg veel opleiding, maar alles wat ik weet is wat ik ontvang door inspiratie. En als die inspiratie niet overeenkomt met de Bijbel, dan is het fout. Zie? Het moet de Bijbel zijn. Ongeacht welke inspiratie het is, moet het komen . . . *Hier* is Gods fundament. Geen ander fundament is er gelegd dan Dit. En wat Dit is, als wat ik zou zeggen tegengesteld hieraan zou zijn, laat mijn woorden dan een leugen zijn, want Dit is de Waarheid. Zie? Zie? En als een engel u iets zou vertellen dat anders zou zijn dan Dit, Paulus zei: “Laat hem voor u vervloekt zijn,” zelfs een engel des Lichts. Nu, er zijn vele grote dingen. Ik heb alleen . . . de enige . . . Ik koos twee dagen, want, om dit onderwerp bij de mensen te brengen, dat was gisteren en vandaag, in de middagsamenkomsten.

³⁰ Nu, de reden dat ik dit deed, is om mezelf een beetje te laten proberen om te zien of God me zou helpen. Er is iets op mijn hart. En dit is, dat na deze grote Boodschap, en nadat God Zelf heeft bevestigd dat wat ik heb gezegd de Waarheid is, in Zijn Woord; dóór Zijn Woord, ten eerste, en dan door tekenen en wonderen. Nu denk ik dat met de Evangelie-Waarheid voor de Gemeente dat ik onder een verplichting tot God sta om dit tot de Gemeente te brengen. Jawel. Ze zijn zo verdeeld, in zoveel verschillende organisaties en sektarische delen ervan, tot . . . dat is fout. We zijn allemaal Gods kinderen als we wedergeboren zijn, dat, zie. En de waarheid ervan is dat God wil dat we dat weten, dat we Zijn kinderen zijn.

³¹ Nu, weet u nog, de tempel van Salomo werd uitgehouwen over heel de wereld. En hier komt één steen op *deze* manier gedraaid en één steen die *zus* gedraaid staat, één op *deze* manier uitgehouwen en een andere op *die* manier uitgehouwen, maar toen het samenkwam, was er geen gezoem van een zaag noch een geluid van een hamer, alles ging precies naar zijn plaats. God was de Oprachtgever daarvan.

³² God heeft een gemeente die de Assemblies heet, en één de Church of God en één de *dit* en de andere de *dat*. Maar wanneer ze allemaal samenkomen, zullen ze één grote groep broederlijke liefde zijn en God zal die Gemeente bijeenbrengen en Haar mee omhoog nemen de lucht in.

³³ Elk beroemd schilderij, voordat het ooit in een kunsthall wordt opgehangen, moet het eerst opgehangen worden, door de hal van critici gaan. De man die dat schilderde . . . ? . . . , of, neemt u mij niet kwalijk, ik kan niet op zijn naam komen, die het Laatste Avondmaal schilderde, in ieder geval, het kostte hem zijn hele leven. Hij schilderde dat schilderij. Er zat ongeveer twintig jaar, of tien jaar geloof ik, tussen het schilderen van Christus en Judas. En wist u, op dat beroemde schilderij, dat dezelfde man die voor Christus poseerde, tien jaar later voor Judas poseerde? Juist. Dat deed hij. Tien jaar van zonde, van een groot operazanger, om de plaats van Christus in te nemen, kwam tot de plaats van Judas. U hoeft er geen tien jaar over te doen. Tien minuten kan hetzelfde met u doen. Het zal uw karakter veranderen, in zonde. Maar in ieder geval, dat schilderij ging langs al de critici.

³⁴ En dat is wat ik denk over Gods Gemeente, de groep die bestempeld wordt. Wel, ik bedoel dit niet door enige hevige kritiek. Ik heb de zeven zeeën bevaren en ik ben op mijn derde reis rond de wereld, en de mensen zeggen: "Heilige roller! Heilige roller!" En ik heb de wereld afgezocht en ik heb tot nog toe nog nooit een heilige roller gevonden. Dat is een naam die de duivel op de mensen heeft geplakt. Dat is alles. Er bestaat niet zoiets als een heilige roller. En ik heb statistieken van alle zeshonderdachtenzestig verschillende kerken, die er zijn,

en georganiseerd in de wereld, er is er niet één bij die Heilige Rollers heet. En dat komt van de overheid. Er is niet één Heilige Rollerkerk die ik ken. Dus het was gewoon iets wat de duivel bestempelde. Maar nu, te midden van al dit, al deze dingen, heeft God een schilderij geschilderd. En eens waren deze kleine oude kerken hier vroeger, sommigen van u . . .

³⁵ Ik zie deze grijsharige mannen. Mijn jongen, gisteren; ik was in de kamer aan het studeren, en een prediker kwam langs en zei: “Zou graag je vader de hand willen schudden.” Natuurlijk is mijn jongen opgegroeid met broeder Baxter en hen die gewoon: “Nee,” afgelopen, vluchtig. Ik hou daar niet van. Zie? Ongeacht of ik . . . Natuurlijk kan ik geen dienaar zijn van zowel de mens als God. Maar ik denk, ik hou ervan mijn broeders de handen te schudden. Ik hou ervan. Er is iets mee, ik hou ervan de handen van een—van een prediker te schudden. Niet alleen een prediker, maar elk kind van God, ik hou ervan. Ik wist er niet van, totdat mijn vrouw het me een poosje later vertelde. Wel, als hij die prediker had kunnen zeggen: “Even een ogenblikje, hij is daar achter in gebed, en—en ik zal zien wat hij zou zeggen.” Nu, dat, dat had beter geweest. Dus ik gaf hem een kleine correctie daarover, om dat niet te doen. Zie?

³⁶ En dus, het is waar, je kunt niet gewoon rechttuit zijn, zoals de broeder een poosje geleden zei. Als je dat doet, dan ben ik—ben ik 's avonds helemaal op, zie. De mensen beginnen te praten, en iedereen heeft misschien wel een ziekte, en als ze erover beginnen te spreken, dan is er meteen de Engel des Heren daar om erover te vertellen.

³⁷ Er zit iemand mij nu recht aan te kijken die weet dat dat waar is, van even een paar minuten geleden, of ongeveer anderhalf uur geleden. Een dame die hier zit, die niet wist wat het was, dat de Engel des Heren onlangs 's avonds tot haar sprak en haar iets vertelde en zij kon het niet begrijpen. Maar vandaag gebeurde het, dus zij weet nu wat het betekent, toen Hij tot haar sprak. En hoe, terwijl ik daar met haar stond te praten, de Engel des Heren er regelrecht heen ging en haar vertelde wat haar nood was en waar het allemaal over ging en—en waar ze aan dacht, en een van haar geliefden, en hoe God had gesproken en zei dat Hij het had bevestigd en wat er zou gaan gebeuren. Dus dat is gewoon precies hoe het zal zijn. Zie? God heeft zo gezegd.

³⁸ Welnu, wat dan dat een paar keer elk . . . En dan . . . en ieder visioen verzwakt u dan des te meer, zie. En voor je het weet, wanneer je 's avonds naar de kerk komt, ben je zo volledig uitgeput dat je nauwelijks meer weet wat te doen. En bidt u nu voor me, zie, want het gaat van de ene samenkomst naar de andere, naar de andere. Was dit de enige samenkomst, zou het anders zijn, als ik nu naar huis zou gaan en een paar maanden niets zou doen, mijn vishengel gaan pakken en gaan vissen. Maar

ik moet van de ene samenkomst direct naar een andere gaan, van de ene direct naar een andere, ziet u. Dat is de oorzaak.

³⁹ En bidt u allemaal, u mensen hier in de zaal. Ze vertelden me gisteravond dat ik—dat ik met een zekere persoon sprak, en de persoon reageerde niet op de oproep. Nu, dat is behoorlijk gevaarlijk, ziet u. Toen, ze zeiden dat het . . . Wel, soms schijnen deze lichten niet, en zit er een donkere plek tussen.

⁴⁰ En ik let op de Engel van Here, wanneer Hij hier staat, kan ik het voelen. Dan voel ik Het bij mij vandaan gaan en ik hou het in de gaten en Het zal mij verlaten en Het zal ergens heen gaan en daar even blijven staan, en ik kan Het zien. En Het zal opflitsen en er zal een visioen komen. Dan zal ik het visioen zien. Ik zal opletten wat voor persoon, hoe die eruitziet, daarzo. En ik vind de persoon en dan spreek ik. Dat is wat plaatsvindt. Dat is wat er gebeurt. Je hoeft dat niet iedereen te vertellen, maar dat—dat is wat er gebeurt, ziet u. Het is allemaal in de geestelijke sfeer.

⁴¹ Als die persoon dan niet reageert, zou het zijn alsof u hier de Bijbel leest en zegt: “Er zit niets bij,” en ervan wegloupt. Ziet u? Dus dat maakt het behoorlijk slecht. Dus wees alert, luister goed, let op. Als Hij spreekt, antwoord. Zie, wees gewoon klaar om op elk moment te antwoorden.

⁴² En dus mijn vrouw en broeder Beeler en velen van hen vertelden mij er vanmorgen over, dat het een man uitriep over zijn broer ergens die iets verkeerd met hem had enzovoort. En de man reageerde niet op de oproep, dus dat kan niet geholpen worden. Dat is tussen God en de man. Het visioen verliet me. Toen, ik kon het niet meer vinden, omdat hij niet antwoordde. Dus, let op, wees alert.

⁴³ Nu, dit onderwerp van *Demonologie* te nemen, en over demonen te spreken. Nu, mensen, wanneer u “demon” zegt, beginnen ze gelijk te denken: “O, een of ander fanatisme of zoiets!” Maar demonen zijn net zo echt als engelen. Ze zijn net zo echt.

⁴⁴ En de duivel is net zo echt een duivel als Jezus Christus de Zoon van God is. Hij is een duivel! De hemel is net zo echt. En als er niet zoiets bestaat als de hel dan bestaat er ook niet zoiets als de hemel. En als er geen eeuwige gezegendheid is . . . eeuwige straf, liever gezegd, dan is er geen eeuwige gezegendheid. Als er geen dag is, is er ook geen nacht. Zie? Maar zo zeker als er een dag is, is er een nacht. Zo—zo zeker er—zo zeker als er een Christen is, zal er een huichelaar moeten zijn. Zo zeker als er iemand is die echt van God is, is er iemand die dat nabootst. Zie? Het is net precies voor en tegen, zwart en wit, door het hele leven heen, over alles, ware en valse, overal. En er is een vals evangelie, er is een waar evangelie. Er is een ware doop, er is een valse doop. Er is een schijn geloof en er is een echte. Er is een echte Amerikaanse dollar, er is een valse Amerikaanse dollar. Er

is een echte Christen, er is een echte huichelaar, zie, die gewoon nabootst. Dus, u vindt dat, dus het gaat allemaal samen. Nu, wij kunnen het niet scheiden. God laat de regen vallen.

⁴⁵ Moge Hij mij hier heel even laten spreken. Hoeveel predikers zijn hier? Steek uw handen omhoog. Overal, predikers, laat ons uw handen zien. Wel, God zegene u, broeders. Nu, nu, neem dit nu niet als leerstelling, maar net voor we dit vitale onderwerp benaderen, zal ik u iets vertellen. Hoeveel pinkstermensen zijn hier? Steek uw handen omhoog, overal in het rond. Wel, u bent allemaal pinkstermensen. Goed. Ik wil u vertellen wat ik had toen ik voor het eerst in uw sferen, uw gelederen kwam.

Ik was hierboven in Indiana, in een bepaalde plaats die Mishawaka heet. De eerste groep pinkstermensen die ik ooit zag, heetten de—de Pinkster Assemblies van Jezus Christus geloof ik, of zoiets dergelijks, een wonderbare groep mensen. Nu hebben ze zich georganiseerd en noemen zich Verenigd Pinksteren. Ze braken met de rest van ze vanwege een kwestie over waterdoop. Dat maakt ze geen huichelaar. Er zitten vele echte, werkelijk echte Heilige Geest, wedergeboren Christenen in hun gelederen. En God gaf hen de Heilige Geest door gedoopt te worden in “Jezus’ Naam,” en Hij gaf de anderen de doop met de Heilige Geest, gedoopt zijnde in “Vader, Zoon, Heilige Geest.” Dus: “God geeft hen de Heilige Geest die Hem gehoorzaamt,” dus wie—wie heeft, wie gehoorzaamde Hem? Daar hebt u het.

⁴⁶ Als u het gewoon vergeet, en degenen die op de ene manier willen zijn, laat ze het zijn, en gaat u verder en wees broeders. Dat is alles. Ga niet. . . Wat het heeft gedaan was ze op te breken, weg te breken. Zie? Wat? Was het verbreken, verscheuren, het opbreken van broederschap, vertrekken en jezelf afscheiden. Nee meneer, wij zijn niet gescheiden, we zijn één. Dat is juist.

⁴⁷ Maar toen ik daar stond; ik keek naar die mensen. Nu ik, die maar net uit een gewone kleine oude Zuidelijke Baptistenkerk was gekomen, wel, ik zou die mensen zien, ik ging daar naar binnen en ze klaptten in hun handen en riepen: “Een van hen, een van hen, blij dat ik kan zeggen, ik ben een van hen!”

⁴⁸ Ik dacht: “Tjonge! Oef!” Voor u het weet kwam er hier iemand door aan het dansen, zo hard als ze maar konden dansen. “Tuh-tuh-tuh-tuh-tuh.” Ik dacht: “Wat een gedrag in de kerk! Ik had nog nooit zulke dingen gehoord.” Ik bleef om me heen naar ze kijken. Vroeg me af: “Wel, wat is er in vredesnaam aan de hand met die mensen?”

⁴⁹ Nu, u hebt me mijn levensverhaal horen vertellen, waar ik die samenkomst tegenkwam. Maar dit is één ding dat ik nog nooit heb verteld, nog nooit eerder in het publiek heb verteld. Dus zij. . . Nu, als u het van uw bandopnemer wilt wissen, wel, dan kunt u dat doen. Goed. Nu, hierin, ik keek toe, en nu, ik dacht: “Wel, die mensen zijn de gelukkigste mensen die ik ooit in mijn

leven heb gezien.” Ze schaamden zich niet voor hun religie. Wij baptisten schamen ons zo af en toe wel een beetje, weet u. Zie? En als ze gaan bidden, weet u, gaan ze achter de waaier, weet u. En—en, maar wij. . . Maar die mensen waren dat niet, broeder, zij—zij hadden religie overal van binnen en van buiten en overal om zich heen.

⁵⁰ Wel, ik herinner me die avond toen ik op het podium kwam. Zeiden: “Alle predikers op het podium.” Het was een conventie. Ze moesten het hier in het Noorden houden vanwege—vanwege het kleurprobleem, de Jim Crow wet van het Zuiden. Dus ze waren daar allemaal samengekomen van overal. Dus ik was daar gezeten. En hij zei. . . Wel, nu zijn er. . . Ik heb allemaal predikers gehoord gedurende die dag en die avond. Ze zeiden dat een of andere oude prediker, hij was een oude kleurling die er kwam, alleen nog maar een heel klein randje haar rond zijn hoofd zo, grote ouwe lange predikersslipjas aan, weet u wel, fluwelen kraag, en heet weer. De arme oude man kwam zo naar voren. Hij zei: “Mijn lieve kinderen,” hij zei, “ik wil jullie vertellen,” begon te getuigen. Ik was ongeveer de jongste die op het podium zat. Dus toen zei hij: “Ik zeg u!” Hij nam zijn tekst vanuit Job: “Waar was u toen Ik de grondvesten van de wereld legde? Verklaar Mij waar ze zijn bevestigd.”

⁵¹ Al deze andere predikers hadden over Christus gepredikt, op de gebruikelijke manier. Ik heb naar ze geluisterd, ervan genoten. Maar niet die oude baas! Hij ging daarginds ongeveer tienduizend jaar terug voordat de wereld ooit begon. Hij ging omhoog de hemelen in en kwam regelrecht neer door het hemelgewelf, wat er had plaatsgevonden. Waar zij over predikten, wat er gaande was overdag; hij predikte over wat er in de hemel plaatsvond. Hij bracht Christus terug op de horizontale regenboog ginds ergens terug in de eeuwigheid. Wel, hij had amper vijf minuten gepredikt, die oude man, of iets kreeg vat op hem. Hij sprong omhoog in de lucht en klikte zijn hielen tegen elkaar en schreeuwde: “Whoepie!” Hij had ongeveer net zoveel ruimte als ik hier heb. Hij zei: “Jullie hebben niet genoeg ruimte voor mij om te prediken,” en daar ging die.

⁵² Wel, dacht ik: “Als dat dat zal doen bij een man van ongeveer tachtig jaar oud, wat zou het wel bij mij doen? Dat is wat ik wil. Dat is wat ik wil.”

⁵³ Maar wat me trof was dit. Nu, we hebben het over demonen nu. Wat me trof, ik lette op twee mannen. De één zat aan de ene kant en de ander aan de andere. En als de Geest zou vallen, zouden die mannen opstaan en in tongen spreken en juichen en wit rond de mond worden. En ik dacht: “O, my, kon ik dat maar hebben!” Zie? “Hoe wonderbaar! O, dat is. . . Daar hou ik gewoon van!” Wel, ik ging het maïsveld in. En ik heb u mijn levensgeschiedenis verteld. Het is in het boek te lezen. Ik sliep de hele nacht. En ik kwam de volgende ochtend terug, dus ik dacht

dat ik het gewoon zou uittesten. Ik heb een manier om dingen te doen die niemand weet dan God en ik. Dus dat . . . Ik neem een gelijkenis en ga de geest van een man tegemoet. U ziet het hier op het podium. Zie? En dus, ik kwam met een van die mannen in gesprek. Ik zag ze; ze zaten dicht bij elkaar, en ze zouden gewoon elkaars hand vasthouden en dansen en juichen. Ik dacht: “O, nou, dat klinkt echt voor me!”

⁵⁴ En ik pakte een van zijn handen vast. Ik zei: “Hoe maakt u het, meneer?”

⁵⁵ Hij zei: “Hoe maakt u het.” Heel aardige man, echt een heer. Hij zei . . .

Ik zei: “Bent u een prediker?”

Hij zei: “Nee meneer. Ik ben gewoon een gemeentelid.”

⁵⁶ En ik begon een klein gesprek met hem te voeren, zodat ik zijn geest kon vatten. Zie? Hij wist dat niet. Niemand wist het. Ik heb er nooit iets over gezegd. Jaren nadien voordat ik het noemde. Dus ze . . . Maar toen ik erachter kwam, rinkelde het waarachtig, net zo volmaakt een Christen man! Die man was absoluut een heilige van God. Ik dacht: “Broeder, dat is fijn.”

⁵⁷ Maar het vreemde ervan, toen ik de andere man te pakken kreeg, was het het tegenovergestelde. Hij leefde zelfs samen met een vrouw die niet zijn vrouw was. Dat is waar. En ik zag het op hem afkomen in een visioen. Ik dacht: “O my, dat kan niet waar zijn.” En de man . . . Ik dacht: “Nu, nu, deze geest onder die mensen is fout. Meer is er niet aan.”

⁵⁸ Dus die avond toen de . . . naar de samenkomst ging en de zegeningen vielen, bad ik tot God, en de Heilige Geest, de Engel van de Here, getuigde dat het wel de Heilige Geest was. En dezelfde Geest die op *deze* man viel, viel op *die* man. En als de Geest zou vallen, zouden ze allebei opstaan en ze zouden allebei juichen en schreeuwen en de Here prijzen en in tongen spreken en dansen. Ik zei: “Ik—ik—ik kan het gewoon niet begrijpen, Here. De . . . Ik kan het niet in de Bijbel zien waar dat juist kon zijn.” Nu zei ik: “Misschien ben ik wel misleid.” Zie? Ik zei . . . Nu, hier, ik—ik kan niet . . . Ik—ik ben strikt fundamenteel in de Bijbel. Het moet Dit zijn. Zie? En ik zei: “Here, U kent mijn toestand, en ik—ik moet het in Uw Woord zien. En ik—ik kan het niet begrijpen. Wanneer de Heilige Geest op *deze* man valt, de Heilige Geest op *die* man valt, en één van hen is een heilige en de andere is een huichelaar. En ik weet dat het zo is.” Ik weet het. Zonder . . . Ik had de man terzijde kunnen nemen en het hem kunnen bewijzen, of hem daar ter plekke eruit geroepen hebben en hem erover verteld hebben.

⁵⁹ Zoals ik het had gekund bij die man die hier gisteravond zat, die niets anders was dan een—een nabootser als er ooit een was die daar zat. En ik had het moeten uitroepen, maar hij zou zijn

opgestaan en drukte beginnen te maken. Dus liet ik het gewoon gaan vanwege de samenkomst, maar ik kende hem. Ja meneer.

Er is één, twee van ze die daar gisteravond achterin zaten die tot een zekere kerk hier in de stad behoren. Echte critici! Ik zag ze. Maar als je dat zou, begint hij gewoon voor onrust te zorgen. Ik heb het vele keren gedaan. Ik liet ze gewoon met rust. Zie? Het is allemaal in orde. God weet het, Hij is de Rechter. Laat ze mij maar één keer aanspreken, dan zult u iets zien gebeuren, ziet u, laat hem.

Zoals de demon, ik heb de demon nooit uitgeroepen. Hij kwam gewoon naar mij toe en daagde mij uit. Tóén ging God aan het werk, ziet u, dat is waar, en u zag wat er gebeurde. Goed. Maar ik liet het gewoon gaan. Maakte de samenkomst moeilijk, want die geest bleef de hele tijd regelrecht tegen mij in gaan. Zie? En dus ging ik maar door.

⁶⁰ Maar, nu, deze mannen, ik kon het niet begrijpen. En het was twee jaar later, of drie, toen ik bij Green's Mill, Indiana hier was, op het terrein van de scouts. Ik was achter in een oude grot waar ik heen ga om te bidden. En daar achterin zei ik: "Here, ik kan niet begrijpen wat er van die groep mensen is geworden. De fijnste mensen die ik ooit in mijn leven heb ontmoet, en ik— ik kan niet begrijpen hoe dat dat de verkeerde geest zou kunnen zijn. Als het de . . . als dan . . . U kent de integriteit van mijn hart. U weet hoe ik U liefheb en hoe ik U heb gediend. En dezelfde Geest die hier bij mij is, was op die mensen. En hier was het op die man daar, precies hetzelfde." Dus ik kon het niet begrijpen.

⁶¹ En de Here kwam neer in Zijn barmhartigheid en liet het me zien. Hier is waar het was. Het moet eerst Schriftuurlijk zijn. Hij zei: "Neem je Bijbel." En ik pakte mijn Bijbel op. Ik denk dat ik die Bijbel voor tien minuten vasthield zonder dat iemand . . . dat er nog een Woord kwam. Ik wachtte even een paar ogenblikken. Ik hoorde Hem opnieuw zeggen: "Sla op in Hebreeën 6 en begin te lezen." En dat deed ik. En toen het daar kwam, waar er staat: "De regen valt telkens op de aarde om haar te bewateren en haar toe te bereiden, haar te bewerken, waarvoor het . . . maar de doornen en distelen die de verwerping nabij zijn, welker einde is om te worden verbrand." En ik ving het daar op.

Ik dacht: "Daar is het. God zij dank! Daar is het." Zie?

⁶² Nu, Jezus zei: "Een zaaier ging uit om zaden te zaaien," niet? Nu, jullie zijn hier allemaal Christenen. Ieder stak in ieder geval zijn hand omhoog, pinkster, wedergeboren Christenen. Goed. Ze . . . En Hij zei: "Een zaaier ging uit om zaden te zaaien. En terwijl hij sliep . . ." Zijn rust, dood, ertussen. Ziet u? "En terwijl hij sliep, kwam een vijand en zaaide onkruid in dat veld." Wat is onkruid? Onkruidgroei, doornen en zo. Nu: "En toen de landman (de prediker) deze onkruiden zag groeien, zei hij: 'Laat mij ze

eruit gaan trekken.’ Hij zei: ‘Nee, nee. U zult ook de tarwe uittrekken. Laat ze allebei samen opgroeien.’”

⁶³ Er is hier een tarweveld. Er zitten kruipers, brandnetels, stinkonkruid, van alles en nog wat in. Klopt dat? Maar nu, daarin zit er tarwe. Nu, de regen komt menigmaal op de aarde om haar te bewateren. Nu, waar is de regen voor? Niet om de brandnetel te bewateren. Nu, let op en wees aandachtig. Niet om de woekerplanten te bewateren. De regen wordt gezonden voor de tarwe, maar de brandnetel en het onkruid zijn net zo dorstig als de tarwe. En dezelfde regen die op de tarwe valt, valt ook op het onkruid. En het kleine oude onkruid zal zo rechtop gaan staan en blij en verheugd, evenzeer als het kleine tarwe rechtop zal staan en zich zal verheffen.

⁶⁴ “Maar aan hun vruchten zult gij hen kennen.” Daar hebt u het, zie? Nu, dezelfde Heilige Geest kan een huichelaar zegenen. Dat heeft een aantal van u Arminianen uit het veld geslagen, maar dat is de Waarheid. Dat is de Waarheid. U werd heiligheid onderwezen en ik geloof ook in heiligheid. Maar dezelfde Geest, de regen valt op de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen, maar aan hun vruchten zult u hen kennen.

⁶⁵ Als ik hier naar buiten kijk en tarwe ga halen, krijg ik tarwe, maar het onkruid zit overal omgebonden. En zij leven van dezelfde regen die voor de tarwe viel. En de regen werd niet gezonden voor het onkruid, het werd gezonden voor de Tarwe. Maar de regen die in het veld, de tarwe die. . . het onkruid dat in het tarweveld stond, kreeg net zoveel voordeel uit de regen als de rest ervan. En dezelfde regen die de tarwe deed leven, deed het onkruid leven.

⁶⁶ Alle dingen in het natuurlijke typeren het geestelijke, zoals wij onderwijzen. Daar is het, demonologie, demonen die Christendom nabootsen en toch met de zegening. Dat is geen magere melk, broeders, als u het kunt nemen. Zie? Zie? Nu, het—het is de Waarheid.

⁶⁷ Dus, ik ben vandaag niet gered omdat ik kan juichen. Ik ben gered, niet omdat ik voel alsof ik gered ben. Ik ben gered omdat ik aan Gods voorwaarden van deze Bijbel heb voldaan. Jezus zei: “Hij die Mijn Woorden hoort en gelooft in Hem die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig Leven, en zal niet in veroordeling komen, maar is overgegaan van dood in Leven.” Ik geloof dat. Dat is waar. En op die voorwaarden ben ik gered, omdat God het zei.

⁶⁸ Als hij mij vertelde dat u gered bent omdat iemand zei: “Een ruisende machtige wind blies mij in het gezicht,” dat is wonderbaar, maar ik wil weten waar die ruisende machtige wind vandaan kwam, voordat het mij in het gezicht blies, zie. Nu, wat soort leven gaat u leven nadat die ruisende machtige wind u heeft getroffen? Zie? Zie, het is aan uw vruchten dat u

wordt gekend. Dus, demonen kunnen midden tussen Christenen werken. Gelooft u dat? Kijk naar Paulus; Paulus zei . . .

⁶⁹ Nu hier is waar de Spade Regen . . . Als er hier iemand van jullie is, vergeef me als ik iets tegen u zeg. Ik zou niets meer tegen u zeggen dan tegen de Assemblies of wie ook, de Baptisten of wie ook maar. Wat de waarheid is is de waarheid. Waar u bent afgedwaald was dit: u maakt profeten van die mannen en dergelijke die geen profeten zijn. Profeten worden niet “de handen opgelegd” en uitgezonden. Profeten worden geboren. Zie? In de Bijbel is er een *gave* van profetie. Daar is waar uw vergissing zat, tussen de gave van profetie en een profeet. De gave . . .

⁷⁰ “God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, heeft tot de vaders gesproken door de profeten, in deze laatste dagen door Zijn Zoon, Christus Jezus.” En het Lichaam van Christus heeft negen geestelijke gaven die erin werkzaam zijn. En het kan vanavond op *deze* vrouw zijn, profetie, misschien nooit meer de rest van haar leven. Het kan de volgende avond op *deze* vrouw zijn. Misschien op *deze* man de volgende keer. Misschien op *die* daar achterin, de volgende keer. Dat maakt haar geen profeet, maakt niemand een profeet. Het is een gave van profetie in u.

⁷¹ En voor die man of die profetie aan de gemeente kan worden gegeven, moet het worden beoordeeld voor twee of drie geestelijke beoordelers. Is dat juist? Volgens, nu Paulus zei: “U kunt alle profeteren, één voor één.” Als iets aan *deze* wordt geopenbaard, laat *die* dan zwijgen. Wel, dat zou dan het hele stel profeten maken, volgens de leer van vandaag. Nee, pinksterkerk, we hebben de zaken allemaal door de war gehaald. En dat is de reden dat God niet binnen kan komen tot we de zaak hebben rechtgezet en volgens de Bijbel. Jazeker. U moet het juiste pad nemen. Hoe gaat u een huis bouwen zonder naar de bouwtekening te kijken? Zie? U moet goed beginnen.

⁷² Nu, daarin, een profeet, hebt u nooit iemand zien staan voor Jesaja, Mozes. Eén stond op, Korach op een dag, en probeerde met hem te redetwisten en God zei: “Scheid uzelf af, Ik ga de aarde openen en . . .” Een profeet wordt geboren. “Gaven en roepingen . . . onberouwelijk.” Dat is de voorbeschikking van God, van de baby af aan. Alles was de hele tijd perfect, precies wat hij zei was de waarheid en betuigd en voortgebracht. Het is het Woord van God dat tot de profeet komt. Maar een gave van profetie is in de gemeente.

⁷³ Nu, u zei: “Wel, de profeten zijn het Oude Testament.” O nee! Het Nieuwe Testament had profeten.

⁷⁴ Agabus was een—was een Nieuwtestamentische profeet. Kijk naar de geest van profetie die daar neerviel en Paulus erover vertelde. Toen kwam hier Agabus uit Jeruzalem en vond Paulus en bond zijn gordel om hem heen en hij draaide zich om en zei:

“ZO SPREEKT DE HERE: de man die dit droeg, zal in ketenen worden gebonden wanneer hij naar Jeruzalem komt.” Agabus, die opstond en vertelde, voorspelde wat er zou gebeuren, hij was een profeet, niet een man met de gave van profetie.

⁷⁵ En de gave van genezing en al die gaven, mijn pinkstervriend, u haalt het door elkaar. De gaven zijn in de gemeente, behouden aan iedere persoon die in de gemeente is, ieder die in het Lichaam is gedoopt. “Door één Geest zijn we er allen in gedoopt.” En de Bijbel zei . . .

“Wel, ik heb de gave van genezing.”

⁷⁶ Wel, de Bijbel zei: “Belijdt elkaar uw overtredingen en bid voor elkaar.” Elke persoon, bid voor elkaar. We zijn geen verdeelde groep; we zijn een collectieve, verzamelde groep. Zie?

Nu, en daar is hoe demonen soms werken.

⁷⁷ Nu, kijk wat Paulus zei: “Als de één met tongen spreekt, en de ander het uitlegt, en wat hij ook zei, laat het eerst beoordeeld worden voor de gemeente het kan ontvangen.”

⁷⁸ Nu, het zal geen citeren van de Schrift zijn of zoiets dergelijks. God herhaalt Zich niet. Maar het zal een waarschuwing zijn voor de gemeente. Dan, als goede beoordelaars zeggen: “Laten we dat ontvangen.” Goed, het was van de Here. De tweede zegt: “Laten we het ontvangen.” “In de mond van twee of drie getuigen, laat elk woord vaststaan.” Dan ontvangt de gemeente het en ga ervoor gereedmaken. Als dat niet gebeurt, wat daar werd gezegd, dan hebt u een boze geest onder u. Dat klopt. En als het wel gebeurt, dank God dan, de Geest van God is onder u. Zie? Nu, dat is waar u moet opletten en voorzichtig moet zijn. Dus probeer niet te dwingen. Ik zou mezelf geen bruine ogen kunnen geven als ik blauwe heb, zie, ik moet tevreden zijn met blauwe ogen. Nu, daar is waar demonen in de sfeer van geestelijke mensen werken.

⁷⁹ Nu, we hebben iets dieps wat hier komt, en ik hoop dat het niet te diep is. Nu, in I Samuel 28; ik wil wat van de Schrift hier op dit moment lezen. Ik wil dat u goed luistert. En ik wil “demonen” opbrengen, u laten zien hoe ze in de gemeente werken en hoe Satan een vervalsing heeft voor elke echte die er is. Nu, u kunt zien, volgens de Bijbel, dat demonen onder Christenen komen, en ze imiteren.

⁸⁰ En vaak hebben we verklaard dat mensen Christenen waren als ze zeiden: “Ik geloof in Jezus Christus.” Wel, de duivels geloven hetzelfde, en beven. Dat is geen teken dat u gered bent. Een van deze avonden wil ik het hebben over verkiezing, en dan zult u zien wat redding betekent. Zie? Het is niets waar u mee te doen had in de eerste plaats of de laatste plaats, of niets wat u eraan kunt doen. God redt een mens onvoorwaardelijk. Tjonge, dat zonk diep in, nietwaar? Je kan dat maar beter uit je systeem halen nu we toch bezig zijn. Goed.

⁸¹ Abraham was het begin van ons geloof. Is dat juist? O, Abraham had de belofte. En God riep Abraham omdat hij een groot man was, neem ik aan? Nee meneer. Hij kwam uit Babylon in—in het land Chaldea, in de stad Ur, en God riep hem en sloot Zijn verbond met hem, onvoorwaardelijk. “Ik ga je redden. En niet alleen jou, Abraham, maar ook je Zaad,” onvoorwaardelijk.

⁸² God sloot een verbond met de mens en de mens verbreekt zijn verbond elke keer; de mens heeft nooit zijn verbond met God gehouden (De wet werd nooit gehouden; zij konden de wet niet houden; Christus was gekomen en brak de wet, Zelf.) want genade had al voorzien in een verlosser, Mozes, bood een weg van ontsnapping, en toen, ontsnapping liever, en de mensen toen, daarna, ze wilden toch nog iets te doen hebben. De mens probeert altijd iets te doen om zichzelf te redden, terwijl u dat niet kunt. Het is zijn natuur. Zodra hij ontdekte dat hij naakt was in de hof van Eden, maakte hij een paar schorten van vijgenbladeren. Is dat juist? Maar hij kwam erachter dat ze niet werkten. Niets wat een mens kan doen kan uzelf redden. God redt u onvoorwaardelijk, door al de eeuwen heen. En dan als u gered bent, bent u gered.

⁸³ Kijk naar Abraham. Daar was die man, ging erheen, en God gaf hem het land Palestina en vertelde hem daar niet weg te gaan. Elke Jood die Palestina verlaat, was teruggevallen. God vertelde hem daar te blijven. Als God u vertelt om het een of ander te doen en u doet het niet, dan bent u teruggevallen. Is dat juist? Goed dan, er kwam een droogte om Abrahams geloof te beproeven. En in plaats dat Abraham daar bleef, nee, hij kon daar niet blijven, hij rende weg en nam Sara mee en ging ongeveer vijfhonderd kilometer (wou dat ik tijd had om daar op in te gaan) naar een ander land toe.

⁸⁴ En toen hij daar aankwam, en toen had hij die grote koning daar, Abimelech. Hij was een jonge kerel en hij was op zoek naar een liefje, dus vond hij Abrahams vrouw, Sara, en werd verliefd op haar. En Abraham zei: “Nu, vertel hem dat jij mijn zus bent, en ik je broer.”

⁸⁵ Dus dat beviel Abimelech, dus zei hij: “Goed, we zullen haar gewoon meenemen naar het kasteel.” En ik veronderstel dat de vrouwen haar klaarmaakten en hij zou haar de volgende dag gaan trouwen.

⁸⁶ En Abimelech was een goed man, een rechtvaardig man. En die nacht, terwijl hij sliep, verscheen de Here aan hem en zei: “Je bent zo goed als een dode.” Hij zei: “De man. . . De vrouw die u daar hebt om te trouwen is een andermans vrouw.” Nu, let op. “Een andermans vrouw.”

⁸⁷ Wel, hij zei: “Here, U kent de zuiverheid van mijn hart,” een rechtvaardige, heilige man. “U kent de zuiverheid van mijn hart.

Die man vertelde mij dat dat zijn ‘zuster’ was. En heeft zij mij zelf niet verteld dat dat ‘mijn broer’ was?”

⁸⁸ Hij zei, God zei: “Ik kende de zuiverheid van uw hart en dat is de reden dat Ik u ervan weerhield om tegen Mij te zondigen. Maar dat is Mijn profeet!” Halleluja!

⁸⁹ Wat was hij? TeruggevalLEN, en een kleine, ligende bedrieger. Is dat juist? O nee, er zijn geen kleine witte leugentjes. Het zijn of zwarte leugens of ze zijn helemaal geen leugens. De man zat daar een regelrechte leugen te vertellen, zeggende dat het zijn “zus” was terwijl het zijn vrouw was, eromheen draaiend, en teruggevalLEN.

⁹⁰ En hier was een rechtvaardig man, die voor God stond, en zei: “Here, U kent mijn hart.”

⁹¹ “Maar Ik zal uw gebed niet horen, Abimelech, maar neem hem. . . neem haar mee terug en laat hem voor u bidden. Hij is Mijn profeet; Ik zal hem horen.” Ja, een teruggevallene, leugenaar, maar: “Dat is Mijn profeet.” Is dat de Waarheid? Dat is de Bijbel.

⁹² Nu, schiet niet te ver door hier aan de calvinistische kant: “Eens in genade, altijd in genade,” want u zult in ongenade komen. Zie? Nu, even een ogenblik, we zullen deze week de tijd krijgen om dat naar voren te brengen en u te tonen hoe evenwichtig het is. Maar denk niet dat gewoon omdat u iets verkeerd hebt gedaan dat u voorgoed afgedaan bent. U bent een kind van God, u bent geboren uit de Geest van God, u bent zonen en dochters van God, en de vruchten zullen van zichzelf getuigen. Daar hebt u het.

⁹³ Nu, hier zijn we, in het land gezeten. Nu, ik wil hier lezen, het 6e vers.

En toen Saul de Here vroeg, antwoordde de HERE hem niet, noch door een droom, noch door de Urim, noch door een profeet.

En toen zei Saul tot zijn dienaren: Zoek mij een vrouw met een waarzeggende geest, zodat ik naar haar toe kan gaan en haar kan raadplegen.

Ik zou hier iets langs de meetlat kunnen leggen, voor even. . . “Zoek mij een vrouw, met een waarzeggende geest.”

. . . En zijn dienaren zeiden tegen hem: Zie, er is een vrouw die een waarzeggende geest heeft, in Endor.

En Saul vermomde zich, en trok klederen aan, andere klederen aan, en hij ging tot. . . en twee mannen met hem, en zij kwamen 's nachts bij de vrouw aan; en zij zeiden: wil mij waarzeggen met behulp van uw waarzeggende geest, en laat mij opkomen die ik u noemen zal.

En de vrouw zei tegen hem: Zie, gij weet, wat Saul gedaan heeft, en weet, allen die waarzeggende geesten hebben, en . . . waarzeggers, in het land heeft uitgeroeid; daarom . . . spant gij mij dan een valstrik, om mij te doden?

En Saul antwoordde en zwoer haar bij de HERE, zeggende: Zo waar de HERE leeft, u zal geen straf overkomen . . .

Toen zei de vrouw: Wie zal ik u opbrengen? En hij zei: Breng mij Samuel op.

En toen de vrouw Samuel zag, riep zij met luide stem, en de vrouw sprak tot Saul, zeggende: Waarom hebt gij mij bedrogen? Want gij zijt Saul.

En de koning zei tot haar: Wees niet bevreesd, want wat hebt gij gezien? En de vrouw zei: Ik . . . tot Saul: Ik zag goden uit de aarde opstijgen.

En hij zei tot haar: Wat was zijn gestalte? En zij zei: Een oude man komt op, en hij is gehuld in een mantel. En Sam- . . . (Dat is natuurlijk dat profetenmantel. Zie?) . . . bemerkte dat het Samuel was, en hij stond met . . . en zijn aangezicht ter aarde en boog zich neer.

En Samuel zei tot Saul: Waarom hebt gij mij verontrust en mij laten opbrengen? En Saul antwoordde en zei: Ik ben zeer benauwd; omdat de Filistijnen oorlog tegen mij voeren, en God is van mij geweken, en antwoordt mij niet, noch door profeet, noch door droom; daarom riep ik . . . tot u, opdat gij mij bekend zou maken wat ik doen moet.

En toen zei Samuel: Waarom . . . vraagt gij . . . mij, daar de HERE van u geweken is, en—en uw vijand geworden is?

En de HERE heeft hem gedaan, zoals Hij tot mij sprak: want de HERE heeft zijn koninkrijk uit uw hand gescheurd, en heeft het gegeven aan . . . David.

⁹⁴ Nu, velen van u zijn hiermee bekend. Nu willen we er meteen op ingaan en God helpe ons nu, voor een paar ogenblikken, om hier in te komen. Nu, kijk. Er was een man, Saul, die eens werd beschouwd als een profeet, want hij profeteerde met de profeten. Is dat juist, leraren? Nu, hier was de man, teruggevallen. Is dat waar? Maar herinner u waar Samuel zei dat hij zou zijn, bij hem, de volgende dag. Voortijdig heengegaan, zie. Goed, als u niet naar God luistert, zal God u van de aarde halen.

⁹⁵ Kijk daar in de Korinthiërbrief, hoe Paulus die mensen op orde bracht. Hij zei: "Ten eerste dank ik God voor u dat zulke dingen niet onder u zijn, enzovoort, en hoe dat—dat u geen geestelijke gave tekortkomt." Hen vertellend wat ze waren, wat

hun positie betreft, in Christus. Daarna begon hij de hamer op hen te laten neerkomen, ze te vertellen over hun vrouwelijke predikers en hoe ze deden en hoe ze aten aan de tafel des Heren.

En één man die zelfs met zijn stiefmoeder leefde, en hij zei tot deze man, in Christus: “Lever hem over aan de duivel tot het verderf van zijn vlees opdat de ziel behouden zal worden.” Zie, dat is het, lever hem over. De Bijbel zei: “Daarom zijn er velen ziek en zwak onder u en velen zijn ontslapen,” voortijdig heengegaan, vanwege zonde. God nam u uit de weg; een goed teken dat u een Christen was, als u werd genomen.

⁹⁶ Dus, merk nu op, hierin werd Saul beschouwd als een van de profeten, of onder de profeten, omdat hij profeteerde. En nu was hij teruggevallen omdat hij God ongehoorzaam was, en zijn koninkrijk werd uit zijn handen gerukt en in de hand van David gelegd, die God had gezalft, door Samuel, met de kruik met olie.

⁹⁷ Let op, toen waren er drie manieren die zij hadden om dingen van God te weten te komen; de eerste was—was de profeet, de tweede was een droom, en de derde was een Urim Thummim. En zij, geen wilde antwoorden. Nu, u weet wat een profeet is, u weet wat een geestelijke droom is, en u weet wat de Urim Thummim was. Weet u, onlangs vroeg ik een—een man wat, over de Urim, en die man kon mij niet vertellen wat het was, de Urim Thummim. Natuurlijk was het God die hierdoor antwoordde. Zie?

⁹⁸ En de duivel maakt een vervalsing van elk van die dingen; de tovenaars, de valse profeet, en de waarzegger met de kristallen bol. Zie?

Nu, de Urim Thummim hing *hier* op Aärons borst, en de Urim Thummim overdekte die stenen. En ze hingen het in de tempel. En als ze niet zeker waren, gingen ze voor God voor een antwoord en een licht zou flitsen op die Urim Thummim, of het nou Gods wil was of niet. Nu, wanneer de Urim Thummim niet zou antwoorden. . . Nu, dat was het directe antwoord van God.

Nu, de Urim Thummim van vandaag; de waarzegger heeft een kristallen bol genomen, om dat na te bootsen; een vals iets. God is in een drieheid; Gods krachten zijn in een drieheid. En de duivel is in een drieheid, en zijn krachten zijn in een drieheid. En ik kan het bewijzen door de Bijbel. En dat die Urim en Thummim, de. . . gewoon de kristallen bol was die de duivel vandaag gebruikt. En de valse profeet, hier vandaag, degene die we nu hebben, was. . . of de heks of de waarzegger daarginds, nam de plaats van de profeet in, aan de kant van de duivel. Ziet u wat ik bedoel?

⁹⁹ Nu, dan, de Urim Thummim vandaag is deze Bijbel. Als iemand een profetie geeft, of een droom, en het komt niet overeen of echoot niet met Gods Bijbel, dan is het vals. Geloof het niet.

¹⁰⁰ Niet lang geleden kwam er een man naar me toe uit India, waar ik op het punt sta om naartoe te gaan, een fijne kleine

prediker. Hij zei: “Broeder Branham, ik kwam hierheen.” Zei: “Een vrouw had de Heilige Geest en,” zei, “ze was gewoon een, allerliefste, alleraardigste vrouw.” Hij zei: “En ze was vier keer getrouwd, en leefde met haar vierde man. En ik zei: ‘Wel, hoe kon dat zijn, Here?’” En zei: “Ik ging naar Hem toe en zei: ‘O, glorie aan God!’ Zei: ‘Halleluja! Prijs de Here!’” Gewoon een van dat type, weet u. “Zei: ‘Halleluja! Prijs de Here!’” Zei: “De Here zei mij: ‘Hier, Ik ga u een droom geven.’” En hij zei: “Ik droomde dat mijn vrouw, ik zag haar in overspel leven. En ze kwam naar mij terug, en zei: ‘O, wil je me vergeven, Victor? Wil je me vergeven? Ik heb het niet. . .’ ‘Wel,’ zei ik, ‘zeker zal ik je vergeven en je terugnemen.’” Hij zei: “Nu, dat is wat ik deed.” Zei: “Zie, ik vergeef.”

¹⁰¹ Ik zei: “Victor, je droom was machtig lieflijk, maar de duivel gaf het aan je.”

Hij zei: “Waarom?”

¹⁰² Ik zei: “Het komt niet overeen met Gods Woord. Ze leeft in overspel. Absoluut. Ze kan niet met vier mannen leven. Juist. Verlaat ze die en gaat ze terug naar haar eerste, is ze slechter af dan ze in het begin was. Ze moet alleen blijven voor de rest van haar leven.” Ik zei: “Je weet dat dat niet overeenkomt met Gods Woord. Dus haar. . . Je droom was vals.” Ik zei: “Het komt niet hiermee overeen.”

¹⁰³ En wanneer een profeet een profetie had gegeven, en ze het uitspraken en wilden zien of die profetie waar was, legden ze het voor de Urim Thummim. En als de Stem van God de lichten op de Urim Thummim wierp, dan was het absoluut de Waarheid. En als een man een uitleg geeft, een droom geeft, iets van de Bijbel geeft en, of een of ander, en het niet overeenkomt met Gods Bijbel, dan is het vals. Daar is de Urim Thummim van vandaag. Gods Woord spreekt en dat is rechtstreeks de Stem van God, zoals de Urim Thummim was voordat de Bijbel was geschreven. Amen! Halleluja! Ik voel me wat religieus nu. Neem me niet als een fanatiekeling, als u dat doet. Ik weet, ik weet waar ik aan toe ben. Ik ben niet opgewonden. Dat is juist.

¹⁰⁴ Hier is de Waarheid, Gods Woord! Het maakt mij niet uit wat voor soort droom u had of wat voor soort profetie u gaf, als het niet in Gods Woord is, is het verkeerd, als het niet overeenkomt met dat Woord. Dat is wat vandaag het probleem is. De een heeft een droom, de een heeft een visioen, de een heeft een tong, de een heeft een openbaring; het heeft de hele zaak zo in de war gebracht en alles, je hebt denominaties en alles opgebroken. U behoort het terug te voeren tot een uiteindelijk fundament, en dat is Gods Woord. Dat is waar.

¹⁰⁵ Kerken zijn gebouwd op, één zegt: “O, Jezus komt op een wit paard. Ik weet het. Ik zag Hem in een visioen.” Ze maken er een kerk van dat type. “O, halleluja! Hij komt op een wolk.”

Ze maken het in zo'n soort. Breken ze op en scheiden zich af en noemen elkaar "buiserdnest" en "luizen club" en al dat soort dingen. Wel, broeder, het laat zien in de eerste plaats dat uw hart niet goed staat met God wanneer u dat doet. Dat is juist. Wij zijn broeders. Wij moeten bij elkaar blijven. Wij hebben elkaar nodig.

¹⁰⁶ Nu kijk. Saul was teruggevallen, en hij gaat daarheen. Hij, God had Zijn aangezicht van hem afgewend. En hij ging erheen en hij ging vragen bij de profeten. De profeten gingen en probeerden te profeteren en God sneed het af, wilde geen visioen geven. De profeet kwam er, zei: "Ik kan het niet. Nee. Hij heeft mij nooit iets over u gezegd."

¹⁰⁷ Wel, toen zei hij: "Here, geef me een droom." Nacht na nacht, er kwam geen droom.

¹⁰⁸ Dan gaat hij binnen naar de Urim Thummim en hij zei: "O God! Ik heb de profeten geprobeerd, ik heb dromen geprobeerd, helpt U mij nu. Wilt U?" Sneed het gewoon af, geen enkele Lichten flitsten er.

¹⁰⁹ Toen ging hij over tot een heks; laag, gedegradeerd. En hij ging naar haar toe en sloop daar naar binnen en vermomde zich. En deze heks gaat heen en roept de geest van Samuel op.

¹¹⁰ Nu, ik weet wat jullie denken. Velen zeiden: "Dat was Samuel niet." Maar de Bijbel zei dat het Samuel was, en het was Samuel. Vreemd hoe je dat opvangt, niet? Maar dat was Samuel. De Bijbel zei dat hij het was.

¹¹¹ En die heks kon hem oproepen, en ze riep Samuel op. En Samuel was ergens anders, maar was zich bewust van wat er gaande was en stond nog steeds met zijn profetenmantel om zich heen. Dus broeder, wanneer u sterft, bent u niet dood, u leeft ergens, ergens anders.

¹¹² Laat me heel even stoppen om deze demonologie even een klein beetje te laten doordringen. Zij was een demoon, maar zij stond in nauw contact met de geestenwereld. Nu, vandaag zijn er vele spiritisten, die in werkelijkheid meer over de geestelijke wereld weten dan mensen die belijden Christenen te zijn; en toch is zij een demoon. In de Bijbelse tijden was het hetzelfde.

¹¹³ Toen Jezus hier op aarde was, waren er die professoren en geleerden en leraren, sommigen van de besten die er waren, uit de betere seminaries dan wij vandaag zouden kunnen voortbrengen. En heilige, beroemde mannen; ze moesten het zijn. Als een Leviet bevonden werd, moest hij onberispelijk bevonden worden, en rechtvaardig, in elk opzicht. En toch wist die man niet meer over God dan een konijn wist over sneeuwschoenen. Toen Jezus kwam, miste hij Hem te herkennen, en hij noemde Jezus een "duivel." Hij zei: "Hij is Beëlzebul, de overste van de duivelen." Is dat juist?

¹¹⁴ En hier kwam het laagste soort demoon, die een man gebonden had, ginds tussen de graven, en alles, en ze riepen

het uit. De duivel zelf zei: “Wij weten Wie U bent. U bent de Zoon van God, de Heilige.” Is dat juist? Heksen en tovenaars, duivels herkenden Hem als de Zoon van God; terwijl geleerde, theologische seminarie-predikers Hem herkenden als Beëlzebub. Wie had er gelijk, de duivel of de prediker? De duivel. En broeder, het is vandaag niet al te zeer veranderd. Ze herkennen de kracht van God niet.

¹¹⁵ Ongeacht hoeveel onderwijs u hebt gekregen, je kunt dat erin gehamerd hebben. God is niet in grote woorden. God is in een oprecht hart. Je zou hier kunnen staan, grote woorden spreken als, ik weet niet wat, dat brengt je niet dicht bij God. Je kunt daar staan en oefenen hoe je je prediking moet herhalen en deze dingen zeggen, dat brengt je niet dicht bij God. Je kunt woordenboek bestuderen tot je ermee gaat slapen, en het zou je nog steeds niet dicht bij God brengen. Een nederig, overgegeven hart, in de eenvoud, is wat je tot God brengt. En dat is waar. Amen! Een nederig hart heeft God lief. Nu, ongeacht of je je ABC's niet kent, dat maakt helemaal geen verschil. Gewoon een nederig hart! God woont in een nederig hart; niet in opleiding, het is niet in scholen, niet in theologie, seminaries, niet in al deze andere verschillende plaatsen; niet in grote woorden en niet in klassieke plaatsen. God woont in het menselijk hart. En des te lager je jezelf kunt neerhalen, des te eenvoudiger je kunt worden, des te groter in de ogen van God.

¹¹⁶ Laat mij u iets geven. Ik zie dat uw velden hier vol met tarwe staan. Een volle tarwe-kop buigt altijd. Een klein oud sprietje die daarboven uitsteekt, en rondfladdert alsof het alles weet, het zit niet in de kop. Zo is het met velen van deze jongens die denken dat ze heel veel in hun hoofd hebben, maar niets in hun hart echter. Een heilig hoofd zal buigen voor de Macht, Jezus Christus erkennen als de Zoon van God, en Zijn werken geloven.

¹¹⁷ “En dat Hij Dezelfde is gisteren.” O, ze herkennen Hem, zeker, vanuit een historisch standpunt. Maar het is geen historisch iets. Mensen staan op en zeggen: “O, ik geloof Pinksteren, toen ze de grote uitstorting hadden en dat soort dingen,” en schilderen een vuur. Een ijskoude man kan niet verwarmd worden door een geschilderd vuur. Een geschilderd vuur verwarmt niet. Dat was wat zij waren. Wat is het vandaag, als Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer? Dat is geschilderd vuur. Een man die doodvriest, zegt: “Kijk eens naar dat grote vuur dat ze hadden.” Wel, daar krijg je het niet warm van.

¹¹⁸ Wat zij deden bij Pinksteren, wat ze in het vroege Testament hadden, hebben wij vandaag! En zodra God de zaak gladgestreken kan krijgen en de Gemeente bijeengebracht, zal de opname komen. Maar we kunnen niet eens geloof krijgen voor goddelijke genezing, laat staan de opname, omdat we helemaal verward zijn, de ene *deze* kant op en de ene *die* kant op. “Doctor

Zus-en-zo zei dat Het *dit* was. Wel, mijn prediker zei dat Hij *Dit* was.”

¹¹⁹ Een tijdje geleden zei een vrouw: “Hij is gewoon een nabootser.” Zei: “Mijn priester vertelde mij dat.” Ik wou dat haar priester hier eens zou komen, we zouden zien wie de nabootser was. Ja. We zullen zien wie de nabootser is. Kom het maar proberen.

¹²⁰ Hier niet zo lang geleden in Harlingen, Texas, we hielden een dienst daar. En ze hadden grote borden overal op de auto's die avond toen ik daarheen ging, zeiden dat de FBI daar was om mij te ontmaskeren als een nabootser. Dus een klein meisje werd genezen, ergens daarboven in Texas. Ze was van ver weg, en ik—ik denk wel zo'n duizend mijl, helemaal bij Panhandle. En dit was helemaal onderin in Harlingen, onderin bij de grens. Broeder Baxter kwam en zei: “Broeder Branham,” zei, “je hebt nog nooit zo'n puinhoop daar gezien, zo'n vier of vijf duizend mensen.” En zei: “En dan, overal, dat de FBI je vanavond op het podium gaat betrappen en je gaat ontmaskeren.”

Ik zei: “Nou, daar ben ik toch blij om.”

¹²¹ Zei: “Weet je dat kleine meisje nog dat onlangs genezen werd die avond?”

¹²² Ik kwam thuis van . . . ging naar mijn kamer. En ik hoorde iets huilen, en keek rond. Ik dacht dat iemand misschien was aangevallen. Het was een meisje. En ik keek om. Ik zei . . . En ik liep terug en ik zei: “Wat is er aan de hand, mevrouw?” En het waren twee kleine meisjes die daar stonden, elk ongeveer zeventien, achttien jaar oud, hun armen om elkaar heen, huilend.

¹²³ Zeiden: “Broeder Branham!” Ik wist toen dat ze mij kenden. Zei: “Wij, ik heb haar helemaal hierheen gebracht.” Zei: “Ze moet naar het krankzinnigengesticht.” En het kleine meisje was in mijn samenkomst boven in Lubbock, Texas. En zei: “Ik wist dat als ik haar ooit hierheen zou krijgen, en u voor haar zou bidden, dan geloof ik dat God haar zou genezen.”

¹²⁴ Wel, ik dacht: “Wat een geloof!” En ik zei: “Welnu, zuster, kunt u haar . . .” En net op dat moment zei ik: “Jullie kwamen hierheen in een gele cabrio, nietwaar?”

Zei: “Ja!”

En ik zei: “Je moeder is invalide.”

Zij zei: “Dat klopt.”

Ik zei: “Je hoort bij de methodistenkerk.”

Ze zei: “Dat is precies de waarheid.”

¹²⁵ En ik zei: “Op weg hierheen ben je bijna over de kop geslagen. Jij en dit meisje waren aan het lachen toen jullie eraan kwamen waar het half beton was en half asfalt, en je stuurde een bocht door.”

Ze zei: “Broeder Branham, dat is de waarheid!”

Ik zei: “En ZO SPREEKT DE HERE, het meisje is genezen.”

¹²⁶ De volgende dag zette zij de stad in vuur en vlam, vertelde iedereen, ging er overal mee rond. Natuurlijk kenden ze haar daar niet, of ze ooit in die toestand was geweest of niet. En dan, die dag, ik . . . broeder Baxter zei: “Broeder Branham,” zei, “die meisjes zijn daar beneden hun koffers aan het inpakken.” En dit is iets wat hij niet wist dat ik wist. Onze financiën waren helemaal onderuit gegaan. Ik heb hem er nooit over laten spreken. Maar een van die meisjes had negenhonderd dollar in die—in die collecte gedaan de avond ervoor, en had die financiën erbovenop gezet. Nu, hij, hij wist het niet tot op de dag van vandaag, maar ik wist het. Zie? Dat ik . . . God vertelde mij dat het in orde zou zijn.

¹²⁷ En broeder Baxter zei: “Broeder Branham,” zei, “je kunt mij maar beter er een klein beetje op laten aandringen.” Hij zei: “Ze hebben een paar van die goddelijke genezers hier gehad die gewoon aan deze mensen hebben getrokken.”

¹²⁸ Ik zei: “Niets daarvan. Nee meneer. U zult het niet doen. Broeder Baxter, zo gauw u op die manier om geld trekt, is dat de tijd dat u en ik, gewoon elkaar de hand geven als broeders, ik zal dan alleen gaan.” Zie? Ik zei: “Dat doet u niet.” Ik zei: “God bezit het vee op duizend bergen en alles behoort aan Hem. Ik behoor aan Hem. Hij zal voor mij zorgen.”

Hij zei: “Goed dan.”

¹²⁹ En diezelfde avond zei hij: “Broeder Branham, kijk eens hier! Iemand . . . Kijk eens hier! Hier zit een enveloppe in, geen naam erop, met negen biljetten van honderd dollar erin. Precies wat we nodig hebben om bij te komen.”

Ik zei: “Broeder Baxter.”

Hij zei: “Vergeef me.”

¹³⁰ En dus wist ik dat het dat meisje was. En dus—dus de volgende dag; broeder Baxter zei: “Broeder Branham, ze zijn daar beneden hun kleren aan het inpakken, en ze huilen.”

Ik zei: “Wat is er aan de hand?”

Hij zei: “Je kunt maar beter naar ze toe gaan.”

¹³¹ Ik ging naar de kamer waar ze zaten. Ik zei: “In welke kamer zitten ze?” Ik ging erheen en klopte op de deur. Ik hoorde ze huilen. Ik klopte op de deur en het meisje kwam naar de deur, ze zei: “O, broeder Branham, het spijt me zo.” Ze zei: “Ik heb u al deze moeite bezorgd.”

Ik zei: “Moeite? Wat is er aan de hand, zuster?”

Ze zei: “O, ik heb gemaakt dat de FBI achter u aan zit.”

En ik zei: “O, is dat waar?”

132 Ze zei: “Ja.” Zei: “Ik geloof dat ik vandaag te veel heb getuigd door de stad, en alles.”

Ik zei: “Nee.”

133 En zij zei: “Broeder Branham, de FBI is daar; is daar en gaat u vanavond ontmaskeren.”

134 Ik zei: “Wel, als ik—als ik iets verkeerd doe, moet ik ontmaskerd worden.” Zie? Ik zei: “Zeker. Als het prediken van het Evangelie ontmaskerd moet worden, wel, laten we het doen.” Zie? En ik zei: “Ik—ik—ik leef bij deze Bijbel en wat deze Bijbel niet zegt. . . Dit is mijn verdediging hier.” Zie? En ik zei, en hij. . .

Zij zei: “Wel,” zei, “het spijt me gewoon dat ik deed wat ik heb gedaan.”

Ik zei: “Jij hebt niks gedaan, zuster.”

Ze ze: “Wel, bent u niet bang om daarheen te gaan?”

En ik zei: “Nee.”

Ze zei: “Wel, de FBI is er.”

135 Ik zei: “Wel, ik heb ze al eerder in mijn samenkomst gehad en ze werden gered.” Ik zei: “Meneer Al Farrar. . .”

136 Kapitein Al Farrar, velen van u weten van zijn bekering daarboven in Tacoma, Washington, werd daar op een schietbaan gered. Kwam in de samenkomst en zei: “Ik heb deze man twee jaar lang gevolgd. En ik hoorde over de financiën en ik heb het in de gaten gehouden en ben overal doorheen gegaan.” En zei: “Het is de Waarheid, u luistert niet naar een fanatiekeling vanavond, u luistert naar de Waarheid.” Zei: “Een van de mannen bij de politie, dat ik een dokter zijn kind liet onderzoeken en hem door de gebedsrij stuurde,” en zei, “het kind werd precies verteld wat ermee aan de hand was, en wat ermee gebeurd was. En zei: ‘In acht dagen zal het terug op school zijn,’” een polio-patiënt. En zei: “Op de achtste dag ging het kind terug naar school.” Zei: “Ik heb hem twee jaar gevolgd,” voor tienduizend mensen. Daar is het allemaal. . . Er staat een foto van, de Seattle samenkomst, in—in uw boek. Hij zei: “Ik wil dat u allemaal weet dat u niet luistert naar een of andere religieuze kwakzalver. U luistert naar de Waarheid.” Kapitein Al Farrar. En de volgende dag leidde ik hem tot God en hij ontving de doop van de Heilige Geest in een schietbaan, daar in, grote plek daar.

Ik zei: “Misschien zal deze man hetzelfde doen.”

Dus, zij zei: “Bent u bang om daarheen te gaan?”

137 Ik zei: “Bang? Wel, zeker niet. Zeker niet. Waarom zou ik bang zijn wanneer God mij gestuurd heeft om het te doen? Hij is Degene die de strijd voert, niet ik.” Dus ik zei: “Nu, ik wil dat jullie allemaal wegblijven.” En dus. . .

¹³⁸ Wij gingen naar de samenkomst die avond, de zaal was volgepakt. En de beheerder daar kwam eraan, zei: “Eerwaarde heer Branham, ik heb tien Mexicaanse kinderen ingehuurd.” Zei: “Kijk hier eens: ‘Eerwaarde heer Branham om vanavond te worden ontmaskerd door de FBI, een fanatieke dweper,’” of zoiets dergelijks. En zei: “Het staat op elk van die auto’s. Trok. . .” Hij zei: “Ik heb tien kleine Mexicaanse kinderen ingehuurd om ze er overal af te trekken en ze hier te doen.” Hij zei: “O, ik wil wel, als ik die kerel eens te pakken kreeg!”

¹³⁹ Ik zei: “Maak u zich geen zorgen, meneer. God zal hem te pakken krijgen.” Zie? Ik zei: “Laat hem gewoon met rust.”

¹⁴⁰ Dus hij kwam eraan. En die avond, toen we binnenkwamen, ik zal het nooit vergeten, liep de ruimte binnen. Ik. . . Broeder Baxter zong *Geloven Alleen*. Hij zei: “Nu, broeder Branham zegt ons vanavond het gebouw te verlaten.” Hij zei: “Ik zal helemaal achteraan plaats gaan nemen.” Hij zei: “Ze zijn van plan om hem vanavond te ontmaskeren, hier op het podium.” Hij zei: “Ik heb hem in vele moeilijke strijden gezien en God zijn plaats zien innemen.” Zei: “Ik—ik ga gewoon naar achteren om te gaan zitten.”

¹⁴¹ Ik liep naar voren. Ik zei: “Ik las net een klein artikel hier van waar ik vanavond ontmaskerd zou worden, hier op het podium.” Ik zei: “Ik wil dat de FBI-agenten nu naar voren komen en mij hier op het podium ontmaskeren.” Ik zei: “Ik sta hier ter verdediging van het Evangelie; ik wil dat u komt en mij ontmaskert.” Ik wachtte. Ik zei: “Misschien zijn ze hier nog niet.” Ik wist waar ik aan toe was. Hij had mij in mijn kamer daarboven al getoond wat er zou gaan gebeuren vóór ik wegging, ziet u. En ik zei, ik zei: “Misschien zal ik nog even een poosje wachten. Zullen wij een lied zingen?” En iemand kwam naar voren en zong een solo.

¹⁴² Ik zei: “Meneer FBI-agent, bent u binnen of buiten? Ik wacht om ontmaskerd te worden. Wilt u naar voren komen?” Niemand kwam. Ik bleef me afvragen waar het was. De Here vertelde me het wat het was. Het waren twee teruggevallen predikers en ik—ik bleef kijken. Ik zag een zwarte schaduw in de hoek hangen. Ik wist waar het was. Ik keek daarheen, en het bewoog opwaarts en ging de balkon op, zo. Een man met een blauw pak aan, één met een grijze.

¹⁴³ Ik zei: “Vrienden, er is geen FBI. Wat heeft de FBI te maken met het prediken van de Bijbel?” Ik zei: “Zeker niet. Zij waren geen twee FBI-agenten om me te ontmaskeren. Maar hier is de ontmaskering, daar zitten ze, daarboven, die twee predikers, daar.” En ze doken weg. Ik zei: “Duik niet zo weg.” En twee van die grote Texanen die daar naar boven wilden gaan om ze vast te pakken. Ik zei: “Nee broeders, dit is geen zaak van vlees en bloed, blijf gewoon stil zitten. God zal daarvoor zorgen.”

144 Ik zei: “Nu, broeders, kijk, terwijl u daarboven bent, kijk deze kant op.” Ik zei: “Als . . . u zei dat ik Simon de tovenaar was, dat ik onder tovenarij de mensen betoverde.” Ik zei: “Als ik Simon de tovenaar ben, dan bent u de man van God. Komt u nu naar beneden op dit podium. En als ik Simon de tovenaar ben, laat God mij dan doodslaan. En als ik Gods profeet ben, komt u dan naar beneden en laat God u doodslaan. Nu zullen we zien wie de ware en de verkeerde is. Komt u nu maar naar beneden. En we zullen een lied zingen.” Daar gingen ze dat gebouw uit en we hebben ze sindsdien nooit meer gezien. Zie? Ik zei: “Kom op. Als ik Simon de tovenaar ben, laat God mij dan doodslaan. En als ik Gods profeet ben, dan zal God u doodslaan wanneer u naar dit podium komt. Als ik de waarheid ben, vóór God, dan zal God u laten sterven op dit podium.” Zij wisten wel beter. Dat is waar. Ze wisten wel beter. Ze hadden het gehoord van andere plaatsen. Dat klopt. Dus denk nooit maar dat God nog steeds God is. Hij antwoordt.

145 Nu, deze heks van Endor, ze riep de geest van Samuel op. En Saul sprak tot Samuel. Nu, u mag zich misschien afvragen hoe dat kon gebeuren. Het kan vandaag de dag niet gedaan worden. Nee meneer. Omdat het bloed van stieren en bokken alleen wachtte op de tijd van vervulling. Toen een mens in die dagen stierf. . . Predikers, ondersteun me, als u denkt dat dat waar is. Toen een mens stierf, stierf hij onder de verzoening van een dier, en zijn ziel ging naar het paradijs. En daar bleef hij tot die, tot de—tot de Dag van Verlossing. En zijn ziel was daar.

146 Laat me u hier een klein beeld schilderen. Hoevelen hebben mijn artikel gelezen, of het artikel dat zij over mij schreven in *Het Beste*, hier ongeveer, in het oktober, het november nummer? Goed. Heeft u het gemerkt hoe dat was? Heeft u het gemerkt, ongeveer twee of drie weken daarvoor, dit grote beroemde medium hier dat al sinds een hele lange tijd geleden is beproefd, haar, mevrouw Piper. Heeft iemand dat ooit gelezen, mevrouw Piper haar artikel in *Het Beste*? Is het niet vreemd hoe die twee geesten. . .

147 Hoeveel tijd heb ik nog? Maar een klein beetje nog. Ik ben, twintig over, slechts, ik zal moeten opschieten. Ik weet dat u moet. . . Kijk, excuseer mij even een ogenblik.

148 Weet u, er is—er is valse; er is een echte en een valse, van alles. Als ik u een dollar geef, en ik zeg: “Is dit een goeie dollar?” En u zou ernaar kijken; het zou behoorlijk op een echte dollar moeten lijken of u zou het niet geloven. Nietwaar? Dus zal het echt een goede imitatie moeten zijn.

149 En als Jezus zei dat de twee geesten in de laatste dagen zo dicht bij elkaar zouden zijn dat het zelfs de uitverkorenen zou misleiden indien mogelijk, religieuze mensen. Nu bedenk. Nu, er is niets daarbuiten in die oude kou-. . . for-. . . koude, formele.

Aan de buitenkant hebben ze slechts een vorm van godsvrucht, ziet u. Maar deze twee geesten, de échte geesten, zouden zo dicht bij elkaar zijn dat het de uitverkorenen zelf zou misleiden, hoe ze zij aan zij zouden werken, in de laatste dagen. Heeft Jezus dat gezegd? Ja.

¹⁵⁰ Let nu op, vrienden, ik ga een klein beeld voor u schilderen. Ik wil dat u hier even een ogenblik naar kijkt. En geef mij uw onverdeelde aandacht, want ik ga u een gelijkenis geven, en dan zult u het zien.

¹⁵¹ Nu in *Het Beste* stond daar geschreven: ik stond daar, we hadden zevenentwintighonderd mensen die stonden te wachten om voor gebeden te worden die daar stonden. Leest u het artikel. En een man kwam er vanuit Canada, en hij had een kleine jongen die naar Mayos en Johns Hopkins was geweest, een ernstige hersenziekte, die zijn kleine handjes zo verwrongen had en zijn beentjes eronder opgetrokken had. En ze zeiden: “Er is niet eens een operatie of niets wat kan worden gedaan.”

¹⁵² Dus nam hij hem mee terug naar Canada. Hij zei: “Ik ben nog niet uit het veld geslagen.” Neem het novembernummer van *Het Beste*, en het heet het—het—*Het wonder van Donny Morton*. En—en zei dan dat de, daarin, dat de—dat de man zei: “Ik ben nog niet verslagen, want ik ken een geloofsgenezer genaamd William Branham die ervoor zorgde dat twee van mijn vrienden die doofstom waren, konden spreken en horen.”

¹⁵³ En ze belden op om te proberen te vinden waar ik zat, in—in Amerika nog. En ik was in Costa Mesa, Californië. En het is een artikel, als u het leest, bereid u voor om te huilen. Het zal gewoon uw hart breken. Hoe hij door sneeuwbergen ging en van alles meer met die baby! Hij zei: “Wees voorzichtig, Donny.” Zei: “Nu, wij zijn niet verslagen.” En de kleine jongen kon zelfs nauwelijks lachen, hij leed er zo onder. Zei: “Wij zijn niet verslagen, we zullen het God gaan vragen. We zullen naar Gods profeet gaan en het hem vragen.”

¹⁵⁴ Dus toen, ze kwamen door de sneeuw. En uiteindelijk kwamen ze er, en de moeder kwam met ze mee, en ze hadden niet genoeg geld om met het vliegtuig te gaan, dus stuurden ze de moeder terug. En de jongen en vader moesten met een bus komen, en hoe ze helemaal van Winnipeg, Canada, naar Costa Mesa, Californië reden. En ze kwamen daar aan, zonder geld, en de vader vertelt over hoe hij er de kleine luiers moest verschonen, deze kleine jongen van ongeveer zeven of acht jaar oud, gewoon volledig hulpeloos. En hoe hij . . . geen kans kon krijgen om te eten of niets, en zei dat zijn kleine jongen hem gewoon kon horen praten. En hij kon zien aan de manier waarop zijn ogen keken dat hij—hij probeerde te glimlachen, weet u. En wist dat hij . . . Hij zou hem vertellen over de verschillende bezienswaardigheden die hij daar in Amerika zag.

155 En toen ze daar in Californië aankwamen, vertelden ze aan de reizigershulp wat hij was komen zien. Hij zei: “Een goddelijke wát komen zien?” En een groot vraagteken.

156 Natuurlijk kunt u zich voorstellen wat Amerika erover zei, zie. Zie, dat zijn wij, zie: “Wij zijn zo slim! Wij weten alles, weet je, en het is niet nodig om ons iets te vertellen. We hebben het allemaal afgeschreven.” Zie je?

157 Dus, toen, dus: “Een goddelijke wát? Helemaal uit Winnipeg, Canada gekomen?” Wel, zij dachten dat dat verschrikkelijk was.

158 In elk geval, de krant stuurde een—een auto en zond hem erheen. En hij zei, toen ze bij de rij kwamen, waar het was, zeiden dat er zevenentwintighonderd mensen stonden te wachten om voor gebeden te worden. Maar zei, toen ze dat misvormde, klein uitzierende jongetje zagen en die arme vader met zijn pet op, zijn haveloze jas, zei dat iedereen gewoon opzij stapte en hem zijn plaats gaf. Toen hij op het podium kwam . . .

159 Het is tegen de regels om een gebedskaart uit te wisselen. Iemand moet naar de samenkomst komen en uw eigen kaart halen. Als u ooit in de rij betrapt wordt dat u gebedskaarten ruilt met iemand anders, wordt de gebedskaart ongeldig. Zie? Want u moet de instructies komen horen en weten hoe het te ontvangen. Het is aan u. U kunt het niet halen voor iemand anders. U moet het zelf komen halen, zodat u het hoort. Een of andere grote persoon zei: “Als . . . Wel, ik geloof niet zozeer in dit ding. Maar misschien als Hij mij geneest, zal ik . . .” Zie? En dat veroorzaakt dan drukte op het podium, dus ziften ze dat er gewoon uit voordat het er komt.

160 Dus toen de jongen naar het, of de vader naar het podium ging, voor de mensen aan, vroeg Billy hem naar zijn gebedskaart. Hij had er geen. Hij zei: “Dan spijt het me, meneer.” Hij zei: “U zult moeten wachten.”

161 Hij zei: “Goed.” Zei: “Ik zal wachten.” Hij zei: “Dan wacht ik gewoon op mijn beurt zoals de anderen.” Hij zei: “Ik wist niet dat ik dit moest doen.”

162 En ik sprak dus met iemand, en ik hoorde het toevallig. Ik zag die vader weggaan en ik zei: “Wat was er aan de hand?”

Hij zei: “Hij had geen gebedskaart.”

En Iets zei tot mij: “Breng hem terug.”

163 Dus ik zei: “Breng hem hier.” En de vader kwam naar voren, en de tranen liepen over zijn gezicht, en moest zich nodig scheren. En hij—hij liep naar voren, en hier is *Het Beste*, waar het stond. Zie? Ik stelde geen vragen, maar keek strak in het gezicht van de baby, vertelde het kindje waar hij vandaan kwam, dat hij naar Mayos Kliniek was geweest, en alles over wat er mee aan de hand was, hoe ziek het was geweest en alles.

164 En dus begon de vader te huilen, en begon weg te gaan. En stond dat hij het podium af begon te gaan, en dat hij zich omdraaide en zei: “Dat klopt, meneer.” Hij zei: “Maar zal mijn kind ooit leven?”

165 Ik zei: “Dat kan ik niet zeggen.” Ik zei: “Wacht eens even.” Ik zag een visioen verschijnen. Ik zei: “U zult dit niet willen geloven, omdat Mayos en Hopkins allebei zeiden dat die operatie niet kon worden uitgevoerd aan die hersenen, maar ik zeg u wat u doet. U, morgen, gaat u gewoon verder met deze baby. Binnen de komende drie dagen gaat u een vrouw met zwart haar op straat ontmoeten, en die vrouw gaat u vragen wat er aan de hand is met die baby. En dan gaat zij u vertellen over een kleine plattelandsdokter hier die die operatie kan verrichten, en u zult het niet willen geloven, omdat Mayos het afwees en zei: ‘Het is onmogelijk om te worden gedaan.’ Maar dat is de enige kans die uw kind heeft, door de kracht van God, de genade van God, en die operatie. Nu, als u gelooft dat ik Zijn profeet ben, ga dan doen wat ik u zeg.” Zoals de vijgen op Hizkia te leggen, enzovoort.

Hij zei, hij draaide zich om en zei: “Dank u.” Liep weg.

166 Twee dagen of meer waren voorbijgegaan en hij was op een dag op straat, en een dame liep naar hem toe en zei: “Wat is er aan de hand met uw baby?”

167 Hij zei: “Het heeft een—een hersenziekte.” En hij bleef zo praten. En, wel, ze—ze vonden het verschrikkelijk erg, weet u.

168 Dus hij zei dat er binnen een paar minuten iets gebeurde. Zij zei: “Meneer, ik ken iemand die die operatie kan doen.”

169 Hij zei: “Mevrouw, kijk eens, Mayo Broeders hebben het opgegeven, en zeiden dat het niet kon.” Hij zei: “Een man hier heeft voor hem gebeden, die broeder Branham heet.” Zei: “Hij heeft gebeden voor de baby.” Hij zei: “Wacht eens even! Zwart haar, draagt een grijze jas.” Zei: “Dat is haar.” Zei: “Waar is die dokter?” En hij vertelde het hem. Nam hem daarheen en de dokter voerde de operatie uit, de baby werd beter.

170 Nu, dat kwam via *Het Beste*, ziet u. En Mayo Broeders vroegen mij daarover voor een interview te komen. Zeiden: “Eerwaarde meneer Branham, wat deed u met de baby?”

171 Ik zei: “Niets. Ik heb het nooit aangeraakt. Ik vertelde alleen wat God mij zei hem te zeggen. De man gehoorzaamde het.”

172 Nu, het eigenaardige ervan is, ongeveer twee weken daarna, of twee weken daarvóór, of drie, in *Het Beste*, misschien een maand ervoor, dat mevrouw Piper's artikel erin stond. Nu, zij is een echte heks, of een medium. Nu, er is een echte, en er is iemand die nabootst. Ze hebben die vrouw al sinds 1897. Ze is nu over de honderd jaar oud, in New York, zowel . . . zo doof als een kwartel. *Het Beste*, neem . . . Ik denk dat het ongeveer twee maand of een maand voor het mijne verscheen; en u kunt het

vinden, vroeg in de herfst. Meneer Baxter had het hier onlangs. Als ik eraan gedacht zou hebben, had ik hem . . . of wist dat ik dit zou zeggen, zou—zou ik het bij me hebben gehad. Ik kan het voor u krijgen. En het besloeg ongeveer twaalf of veertien pagina's. Ze was maar een gewone huisvrouw. En ze raakte op een dag in een trance terwijl ze leed, en ze begon tot de doden te spreken. En ze hebben die vrouw over de hele wereld gehad, overal. Ze namen haar mee naar Engeland. Verwisselde haar kleren zelfs vele malen en keken of er fouten en zo waren en kwamen daarheen en vermoedden iemand met een masker op het gezicht, een Griek, en deden alsof hij een Engelsman was. En ze vertelde hem er alles over. En hij—hij—hij wilde een van zijn dode compagnons oproepen.

173 Nu, het enige, ze . . . Over de hele wereld, en hier is *Het Beste*, stond dat er, hier een paar avonden geleden, of een paar maand geleden, werd een van die dingen ontmaskerd. Een man werd verondersteld om de spookachtige hand van zijn moeder te kussen, en de volgende dag werd bewezen bij de politierechter dat hij alleen een stuk kaasdoek kuste. Een heleboel mensen bootsen een medium na! Het zijn alleen maar van die kleine oude lezers die langs de kant van de straat zitten, die om te beginnen geen mediums zijn. Het zijn niets anders dan valse nabootsers. Maar er is een echt medium.

174 En wij religieuze mensen, wij hebben een heleboel nabootsers, aan beide kanten. Nu, heb nog even geduld.

175 Nu let op, die mevrouw Piper is een echt medium. En het tijdschrift zei: “Hier is één ding waar men zeker van kan zijn, dat wanneer een mens sterft, hij niet dood is. Hij leeft ergens, want die vrouw roept hun geest terug en spreekt tot de mensen.”

176 “Nu, wat doet zij, broeder Branham? Gelooft u het?” Jazeker. De Bijbel zegt het, dat is de reden waarom ik het geloof. En zij is van de duivel. Spiritisme is de list van de duivel. Merk nu op, nu, let op die twee.

177 En dan had u moeten zien hoe de brieven bij mij binnenvlogen, toen mijn artikel op de hare volgde. Is het niet vreemd dat net voor het einde van de tijd, God deze dingen sprak? En *Het Beste* wordt uitgegeven in elke taal onder de hemel. Zie? Merk op, is het niet vreemd dat ze elkaar opvolgden?

178 Nu hier kwamen brieven binnen die zeiden: “Broeder Branham, dat bewijst dat u niets anders bent dan een medium.” Zei: “Dat bewijst het. Kijk eens hier, u vertelde die vrouw waar ze zou vinden . . . Kijk naar *deze* vrouw?”

179 Ik zei: “Wacht eens even.” Ik haalde een officiële brief tevoorschijn (neemt u mij niet kwalijk) om naar de mensen te sturen. Ik zei: “Wat weet u predikers weinig.” Ik zei: “In plaats van uw lichaam te dopen, moet u uw hersenen laten dopen.”

Jawel. “U staat niet stil om over dingen na te denken. U probeert het niet te overwegen.”

¹⁸⁰ Dat is dezelfde manier waarop ze het in die andere dagen deden. Ze hadden Jezus gezien. Zij wisten dat Hij kon. . . Hij de geheimen van hun hart kende. Hij wist wat ze zo al deden. En zij zeiden: “Hij is de overste van de duivels. Hij is de Beëlzebub, de beste waarzegger ter wereld.” Zij stonden er niet bij stil om het te proberen uit te zoeken, om te zien dat dat de Zoon van God was. Zij waren niet geestelijk genoeg om het te weten. Dat is het, ze lezen over de zaak heen. Zeker, Jezus moest aankomen in Jeruzalem, rijdend op een muilezel, enzovoort, maar zij keken naar de tweede Komst.

¹⁸¹ En vandaag net zo! Ze kijken over het echte ding heen. Halleluja! Dat is juist. Ik weet dat God hier is vanmiddag, en ik weet dat ik veel van uw tijd in beslag neem, maar u moet dit zien, vriend. Als ik u nooit meer zie, moet u weten wat demonen zijn, en u moet weten wat Waarheid en dwaling is. En het is zo dichtbij; u moet de zaak scheiden.

¹⁸² Nu denk eraan, het zal niet ergens daarginds zijn, iets helemaal aan *deze* kant, zoals de Farizeeërs, of iets helemaal ver aan *die* kant. Het staat hier meteen bij de deur, er heel vlakbij. Let erop. Nu, nam ik . . .

¹⁸³ Laten we die twee gevallen nemen. Als ik de dollar nam en die u gaf, nu als ik u een valse dollar gaf. We zullen een gelijkenis gebruiken zodat u het kunt zien. Het eerste wat u doet als u een verstandig man bent, als u een dollar oppakt en ernaar kijkt, als eerste voelt u hem en ziet u waaruit hij gemaakt is. Is dat juist? U zult kijken waarvan het gemaakt is. U zult kijken naar zijn waarde. Een echte dollar is niet van papier gemaakt, het is deels papier en deels zijde, ziet u. En als eerste zult u naar de waarde ervan moeten kijken. Dat is de eerste aanwijzing.

¹⁸⁴ En laten we haar nu aan *deze* kant nemen; en de Here aan *deze* kant nemen, wat ons aangaat.

¹⁸⁵ Nu kijk, het eerste waarop u moet letten, alles . . . Let op uw artikel. In de ruim vijftig jaar van haar waarzeggerij, en het oproepen van de geesten van de doden, heeft ze niet één keer God, Christus, goddelijke genezing, verlossing, Oordeel of niets genoemd. Er zit niets anders bij dan gekheid en dwaasheid.

¹⁸⁶ Maar aan *deze* kant is het voortdurend God, Oordeel, Komst van Jezus, goddelijke genezing, kracht van God, bevrijding. Kijk naar de waarde ervan. U ziet geen waarzeggers en heksen het Evangelie prediken. Wat is er met mensen aan de hand? Tjonge! Merk op!

¹⁸⁷ En wat u echt moet doen, als u wilt uitvinden of het een echte dollar is of niet, als het er zoveel op lijkt, noteer de nummers die erop staan en stuur het terug naar de munt. En als er daar

nummers zijn die daarmee overeenkomen, dan ligt er een zilveren dollar op te wachten. Klopt dat?

¹⁸⁸ Wel dan, broeder, neem wat zij deed en neem het terug naar de Bijbel en u zult vinden dat het de heks van Endor is.

¹⁸⁹ En neemt u wat hier is, zult u het terugvinden, het staat in het Boek hier, bij de Munt: “Jezus Christus, Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd.” Zeker, Zijn zelfde werk! Hij haalde geen gekheid en onzin uit bij de mensen. Het was ergens goed voor, om iemand te helpen, om hen tot God te leiden. Amen! Ik zeg niet “amen” op mezelf, maar *amen* betekent “zo zij het.” En ik ben . . . Ik geloof het. Ik weet dat het de Waarheid is.

¹⁹⁰ Nu merk op, hier hebt u het. Nu, snel nu, want ik wil u niet langer houden.

¹⁹¹ Hier, laten we hier een klein beeld schetsen, een klein gedachtebeeld. Hier is een stroom die hierzo doorloopt, die regelrecht *hierzo* langsloopt, en zo door het leven stroomt. Nu, let op. Het is een kanaal. Geef me nu uw onverdeelde aandacht zodat u dit niet zult missen. Zo naar beneden. Nu, in dit kleine kanaal hier wonen sterfelijke wezens, u en ik. Nu, daarin, laten we eens kijken wat het is. Het is een massa van dwaasheid en al het andere, maar zo nu en dan ziet u een licht. U ziet zwartheid en straten, dat is pret en gedoe, duivels, die de mensen te pakken krijgen. O, ze kleden zich fijn, nou, en zo hoog beschaafd als ze maar zijn kunnen, verfijnde geleerden, maar nog steeds de duivel. Maar er zitten wedergeborenen in.

¹⁹² Nu, deze mensen in dit kanaal worden beïnvloed van twee verschillende kanten. Nu, aan deze kant die *deze* kant opgaat, is er een drieheid. En aan deze kant die *deze* kant opgaat, is er een drieheid.

¹⁹³ Nu wanneer, nu de eerste plaats, aan *deze* kant, is zielen van de *onrechtvaardigen*, wanneer een mens sterft gaat hij naar een plaats en wacht op het oordeel. Jezus ging heen en predikte tot die zielen die daar in de gevangenis waren. De volgende is demonen. De volgende is de duivel en de hel. Opgaand, de eerste, nu diegenen daarbinnen zijn geesten, geesten van dode mensen, die zich nooit bekeerd hebben. Ze wachten op het Oordeel. Het enige wat ze weten is dwaasheid, en wat ze deden.

¹⁹⁴ Nu hierboven, deze Christenen worden beïnvloed van Boven. Dit is gelijkenis. Hierboven is een andere Geest, de Heilige Geest, de Geest van een Mens, Christus Jezus. De Heilige Geest, de Heilige Geest beïnvloedt Zijn Gemeente in deze sfeer van het sterfelijke.

¹⁹⁵ De duivel, door *deze* geesten, beïnvloedt de mens. Nu kijk, de volgende is engelen. De volgende is God. Nu, elke sterveling hier wordt beïnvloed door een van deze werelden. Ziet u wat ik bedoel?

¹⁹⁶ Nu, wat die vrouw deed, zij brak door in die sfeer. En zij spreekt tot die door demonen bezeten mensen die in het begin de geesten waren van die gevallen engelen die zich niet bekeerden daar vroeger in het begin en toestonden dat hun wezens door hen bezeten werden. En zij wachten op het Oordeel.

¹⁹⁷ En *dezen* aan deze kant hier zijn beïnvloed en wedergeboren door de Geest van God. En de duivel heeft zijn profeten en God heeft de Zijne. Ziet u wat ik bedoel? Het is invloed, en daar gaan we. Stop om een onderscheiding te maken. Jezus, toen Hij hier op aarde was . . .

¹⁹⁸ Nu, vandaag kan hij niet in die sfeer doorbreken en een rechtvaardig mens uit die sfeer halen. Hij zou het niet kunnen, want rechtvaardige mensen zijn daar niet, waar ze vroeger waren, in het Paradijs. Nee meneer. Het paradijs werd weggedaan, toen het Bloed van Jezus het wegnam. Kijk hier eens. My!

¹⁹⁹ Als ik eraan zou kunnen denken hoe dat Jezus, toen Hij stierf, Hij ging prediken tot de zielen die in de gevangenis waren. Hij stierf als een zondaar, geen zonde kennende, toch was onze zonde op Hem. En God, voor Zijn zonden, zond Hem naar de hel. De Bijbel zei: "Hij ging en predikte tot de zielen."

²⁰⁰ Sommige mensen zeggen: "Broeder Branham, ik kan het niet begrijpen." Zeiden: "Jezus stond op de derde dag op. Hij stierf vrijdagmiddag en stond zondagmorgen op, wel, Hij was slechts één dag dood."

²⁰¹ Hij zei: "Binnen die tijd," want Hij had één Schriftgedeelte, in de Bijbel, waar Hij op kon staan. Want David, een man die later terugviel, maar hij was gered, maar een profeet, onder de inspiratie van God, zei: "Ik zal Zijn ziel niet in de hel laten, noch zal Ik toelaten dat Mijn Heilige verderf zal zien." En hij wist, drie dagen en nachten, dat dat lichaam in verderf zou gaan. En God had tot de profeet gezegd: "Hij zal geen verderf zien." . . .? . . . [Leeg gedeelte op de band—Red.]

Halleluja! Hij nam Gods Woord. Hij versloeg Satan er elke keer mee. Hij versloeg de dood met het Woord van God. Halleluja! Hij versloeg de dood. En toen ze Hem doodden, en Hij als een zondaar stierf, met mijn zonden en uw zonden op Hem, daalde Hij af, ik kan Hem daar op die deur zien kloppen.

En die verloren zielen kwamen erheen en zeiden: "Wel, wie bent U?"

²⁰² Hij zei: "Waarom luisterde u niet naar Henoch? Waarom luisterde u niet naar die andere profeten, die predikten?" Zij waren veroordeeld. "Ik ben de Zoon van God die eens leefde. Ik heb . . . Mijn Bloed is vergoten. Ik kom om u te vertellen: Ik heb vervuld, wat de profeten zeiden dat Ik zou doen." Regelrecht naar beneden voorbij de demonen, regelrecht de hel in, pakte de

sleutels van de dood en de hel van de duivel af en hing ze aan Zijn zijde, begon terug omhoog te gaan. Halleluja!

203 Het werd vroeg in de ochtend. Halleluja! Laten we hier een klein beeld schetsen. Vroeg in de ochtend, er is nog een groep die hier in het Paradijs ligt. Ze zijn er nu niet meer.

204 Nu, u grote katholieke vrienden die gelooft in de voorspraak van heiligen. Als u tot een heilige spreekt, in uw kerk, is die man een zondaar; hij is in de hel, of—of wacht ginds op zijn oordeel. En als hij een heilige was, is hij in de heerlijkheid van God en kan niet terugkomen. Dat is juist. Ik kan dat bewijzen. Het bloed van stieren kon zonde niet wegnemen, maar het Bloed van Jezus scheidde zonden af.

205 Ik kan Jezus daarheen zien gaan naar het Paradijs waar de oude Abraham, Izaäk en Jakob en de anderen zijn, Samuel en al de anderen daarbinnen. Ik kan Hem op de deur horen kloppen. [Broeder Branham klopt zes keer op de preekstoel—Red.] Amen! O, ik hou hiervan. Ik begin mij echt. . . voel mij nu een beetje religieus. Ik kan Hem daar zien kijken. Ik kan Hem horen zeggen: “Wie is daar? Wie is het daar?” Hij zei: “Ik, Abraham spreekt hier. Wie is het?”

206 “Ik ben het Zaad van Abraham.” Amen. Ik kan Abraham naar de deur zien komen, de deur openen. Hij zei: “Ik ben het Zaad van Abraham.”

Daniël zei: “Kijk daar eens! Daar is de Steen die ik uit de berg gehouwen zag worden.”

207 Ik kan Ezechiël horen zeggen: “Daar is Hij! Ik zag Hem als stof onder Zijn voeten, de wolken die gingen, toen de rammen. . . in hun handen klapten, de bladeren, en zij allen juichten.” O, ik kan er verscheidenen daar in het Paradijs op Hem zien wachten.

208 Ik kan Hem horen zeggen: “Kom op! Het daglicht breekt aan in Jeruzalem. We moeten hier weg. We gaan omhoog, omdat jullie vertrouwden in het bloed van de stieren en bokken, wachtend op de tijd van Mijn Bloed. Maar Mijn Bloed is daar op Golgotha gestort. Ik ben de vleesgeworden Zoon van God. Alle zondeschulden zijn betaald. Wij zijn op weg eruit!” Halleluja! Glorie zij God!

209 Ik kan Abraham Sara bij de arm zien pakken en hier komen ze, er regelrecht uit! In Mattheüs 27, toen hij eruit kwam, kan ik ze een kleine stop daar rond Jeruzalem horen maken. En als eerste, weet u, kan ik Kajafas en hen op straat zien staan en zeggen: “Ze zeggen mij dat die man is opgestaan. Zeg, wie is die man die daar gaat; die jonge kerel, dat jonge meisje?”

210 Niet oud meer; dat waren Abraham en Sara. En ze verdwenen. Ze keken: “Iemand kijkt naar ons.” Ze konden verdwijnen net zoals Hij door de muur ging, hetzelfde soort

lichaam. Halleluja! Jawel. Hier zijn alle profeten en hen die rondlopen en rond de stad kijken.

211 En Jezus leidde rechtstreeks omhoog naar, of omhoog boven de sterren, maan, wolken, en voerde gevangenschap gevangen en gaf gaven aan de mensen. Jezus zit vandaag aan de rechterhand van de Vader, klom daar omhoog, ging zitten, tot al Zijn vijanden tot Zijn voetbank gemaakt zijn.

212 En vandaag, mijn beste Christenvriend, werken demonen van alle kanten. En Gods Geest is gelijk vaardig van de andere kant om het elke keer te neutraliseren. Halleluja! Daar hebt u het. Nieuwsbladen en tijdschriften en noem maar op maken het bekend. Ze letten erop. Ze kunnen niet inzien wat het is. Wat is het? Het is de voorafschaduwing van de grote krachtmeting wat spoedig zal komen tussen God en duivel. Kom aan Gods kant en wees oprecht in uw hart. Amen.

213 Hier niet lang geleden was ik boven in Toledo, Ohio, en had een samenkomst. Ik zal gaan sluiten.

214 Ziet u wat ik bedoel over demonen? Zij zijn aan het werk. Zij zijn erg religieus, net zo religieus! O, ze gaan elke zondag naar de kerk, zeggen de apostolische geloofsbelijdenis op en zingen de doxologie. O my, zo religieus als ze maar kunnen zijn!

“Broeder Branham, bedoelt u dat dat de Waarheid is?”

215 Dat is het soort geest dat Jezus Christus aan het kruis hing. En Jezus zei: “U bent van uw vader, de duivel.”

216 Nu sommigen van hen zeiden: “O, Rusland is de antichrist.” Nooit! Rusland is niet de antichrist. De antichrist zal zo religieus zijn dat het de uitverkorenen zelf zou verleiden indien mogelijk.

Bedenk, God neemt Zijn man, maar nooit Zijn Geest. De duivel neemt zijn man, maar nooit zijn geest. Nu, daar zijn ze. Doe wat u wilt. Ik ben alleen verantwoordelijk voor de Waarheid.

217 Demonen, die aan het werk zijn! Gisteren had ik het over ze in een natuurlijke sfeer. Vandaag laat ik u in de geestelijke sfeer zien, waar ze in de religieuze sfeer zijn. Waar ze daarginds zijn en kanker worden genoemd, en ze worden *dit*, *dat* en *nog wat* genoemd maar ik heb u door de Bijbel bewezen dat het duivels zijn. Nu hier vandaag, hier zijn ze er weer in de religieuze sfeer, erg religieus, erg vroom.

218 Als u eens zou beginnen, broeder, en nadenkt. Kaïn, het eerste begin ervan, was een zeer religieus mens. Esau was een zeer religieus mens. Judas was een zeer religieus mens. Het is religie. Het is niet de buitenwereld. Het zit midden in de gelederen. Let daarop, demonologie! Misschien kan ik er later nog wat meer op ingaan. Het wordt laat.

219 Veroordeel niemand. Heb iedereen lief. Als u niet vanuit uw hart kunt liefhebben, dan is Christus niet met u.

220 In Toledo, Ohio ging ik een klein restaurant binnen. Ik at steeds bij een plekje, een Dunkard plekje, prachtig plekje. Ze waren zo aardig. Die middag waren ze gesloten om naar zondagsschool te gaan. En toen ze sloten, moest ik de straat over naar een kleine wereldlijke gelegenheid, en ik liep daar binnen. En ik weet dat het illegaal is om te gokken in Ohio. En hier stond een staatspolitieagent met zijn arm om een meisje, zijn hand hing hier aan haar boezem, en hij speelde op een gokautomaat. De wet van onze staten en land, geheel weg. Jammerlijk!

221 Ik vrouw, op Christus de vaste Rots sta ik, alle andere grond is zinkend zand. Er is niets meer over. Dat is juist.

222 Ik keek daar achterin en daar zat een knappe jonge dame, waarschijnlijk in haar tienerjaren, negentien, achttien, negentien jaar oud. En wat ze aan het doen waren, die jongens daar achterin rond de tafel, het was afschuwelijk. Ik ging daar zitten. En nu tot mijn verbazing, hier zittend waar, een dame kwam aangelopen, zei: “Wilt u een stoel hebben?”

Ik zei: “Dank u. Ik wilde een ontbijt.”

223 En hier zittend in een stoel zat een oudere dame, zo oud als mijn moeder, vijfenvijftig, achtenvijftig jaar oud. Ze had een stel van die goddeloze kleertjes aan die ze dragen.

224 Ze beweren dat het koel is. De wetenschap zegt: “Je bent gek.” Welnee. U wilt gewoon uw eigen naaktheid tonen. Het is een schande, schaamteloos. Een dame zal ze niet aantrekken. Een vrouw wel, maar een dame niet.

225 En toen, dus toen, ze. . . daar zat ze daar. Haar arme vlees was slap. Ze had dat soort orchidee-achtige manicure of wat u het ook noemt op haar lippen. En een heel kort kapsel als een man dat helemaal kroezig omhoog stond; waarvan de Bijbel zegt dat het een schande was. En een vrouw die een man. . .

226 De Bijbel beweert dat als een vrouw haar haar knipt, een man het recht heeft om haar weg te sturen in echtscheiding, omdat ze niet eerzaam tegenover hem is. Wij moeten hier een dezer dagen ter zake komen en de Bijbel prediken. Staat: “Als ze haar haar afknipt, onteert ze haar man.” Als ze oneerbaar is, behoort ze te worden weggedaan. U kunt niet met een ander trouwen, maar u kunt haar wel wegdoen. Oef! Tjonge, dat, dat komt hard aan, ik kan het voelen. Maar dat is de Waarheid.

227 O, vroeger hadden wij dat in de Heilige Geest sferen, maar we lieten de afsluitbomen neer. Een oude broeder zei vroeger: “Wij lieten de afsluitbomen neer, wij lieten de bomen neer, we sloten een compromis met de zonde. We lieten de bomen neer, de schapen liepen weg, maar hoe kwamen de geiten binnen?” U liet de bomen neer. Dat is wat er aan de hand was. U liet de bomen neer, de wereld en de gemeente samen vermengd. Net zoals de Moabieten enzovoort, en Bileam, en hoe hij onder hen trouwde, dat is nu precies hetzelfde vandaag. En de kerk is helemaal

vervuild, en het Pinkstertijdperk is het Laodicea-tijdperk wat lauwwarm wordt en uit Gods mond wordt gespuwd. En uit de hele groep roept God Zijn overblijfsel, neemt Haar mee naar huis, dat is precies zo, precies, door de opstanding.

²²⁸ En daar was ze, zat daar, lippen manicure over haar hele gezicht, en het was er overal zo op. En ze had dit zwarte spul hier boven haar ogen, en ze zweette en het droop naar beneden. En die arme oude vrouw had misschien wel achterkleinkinderen. En ze zat daar met twee oude mannen, en een van hen met een grote oude sjaal om zijn nek, en het was juni, en zat daar. En hij stond op en was een beetje aan het drinken en zij was ook aan het drinken. En ze keek rond.

²²⁹ Ik dacht: “O God! God, waarom veegt u de boel niet van de kaart? Waarom? Moeten mijn kleine Sharon . . . Mijn kleine baby, mijn kleine Sarah en mijn kleine Rebekah worden grootgebracht in die generatie om met zulk soort rommel geconfronteerd te worden?” Ik dacht: “Kijk hier in deze parken en zo en wat er gebeurt.” Ik dacht: “O God! O, ik ben blij dat U Sharon hebt genomen, als het Uw wil was. Moeten mijn kleine Rebekah en kleine—kleine Sarah worden grootgebracht onder zulk soort rommel?” Want, en die mensen, noemen zich . . . zingen in het koor en alles. En ik dacht: “Is dat geen schande?” Ik dacht: “God, hoe kan Uw heilige gerechtigheid het verdragen? Het lijkt erop dat Uw rechtvaardige verontwaardiging er op los zou vliegen en—en deze plaats op zou blazen.

²³⁰ En ik hoorde de Engel des Heren zeggen: “Kom terzijde.” Ik liep erheen. En toen Hij met mij klaar was, voelde ik mij een ander persoon. “Waarvoor veroordeelt u haar?”

Ik zei: “Kijk ernaar, hoe ze is.” En hier is wat Hij . . .

²³¹ Ik zag een visioen. Ik zag een wereld, zoals *deze*, rond, een andere wereld. Maar *deze* wereld *hier*, het had een regenboog eromheen, en dat was het Bloed van Christus, dat beschermt tegen Gods toorn. Hij kon daar niet naar kijken, Hij—Hij zou de zaak nu meteen vernietigen, omdat Hij zei: “De dag dat u daarvan eet, die dag zult u sterven.” Dus Hij zou het doen.

²³² Toen dacht ik als volgt. Ik zag mezelf. Hoewel ik dát niet deed, maar ik was een zondaar, hoe dan ook. En dan, het Bloed van Jezus Christus werkt voor ons als een bumper. Zie? Dat wanneer ik zondige, mijn zonden Hem raken en tegen Zijn kostbare hoofd botsen, en ik kon de tranen en Bloed naar beneden zien lopen. “Vergeef hem, Vader, hij weet niet wat hij doet.” En ik zou weer wat anders doen en Het raken. “Vergeef hem, Vader.”

²³³ Als het Hem ooit voorbij was gegaan, zou ik vernietigd zijn geworden. En als ik Zijn genade nooit zou hebben aangenomen, en de dag dat mijn ziel daar voorbij vaart, ben ik reeds veroordeeld. Ik heb het verworpen. Er blijft niets anders over dan

oordeel. Veroordeeld, ik ben reeds veroordeeld. God zei: “De dag dat u daarvan eet, die dag zult u sterven.” U wordt veroordeeld precies. Dit is de rechterstoel vanmiddag, uw houding ten opzichte van Christus.

²³⁴ En toen dacht ik: “Ja, dat is zo.” En ik zag op een dag dat ik naar Hem toe kroop. Ik zag mijn oude boek daar liggen, een zondaar, daar stond alles op. Ik zag dat het mijn zonden waren die dat deden, en ik zei: “Here, wilt U mij vergeven?”

²³⁵ Hij deed Zijn hand in Zijn zijde, nam er wat Bloed uit, schreef er dwars boven overheen en er stond: “Vergeven.” Wierp het terug in de zee der vergetelheid om nooit meer gedacht te worden. Het was voor altijd weg! Hij zei: “Ik vergeef jou, maar jij veroordeelt haar.”

Dat veranderde mijn gedachte. Ik zei: “Here, heb genade.”

²³⁶ Nadat ik eruit kwam, liep ik erheen en ging zitten. Ik zei: “Hoe maakt u het, mevrouw?”

Zij zei: “O, hallo.”

²³⁷ En ik zei: “Als u mij wilt verontschuldigen,” ik zei, “ik ben eerwaarde meneer Branham, een prediker.”

Zij zei: “O, excuseert u mij. Excuseert u mij, eerwaarde heer Branham.”

²³⁸ Ik zei: “Dame,” ik vertelde haar gewoon het verhaal; ik zei: “ik stond daar, en ik veroordeelde u en dacht: ‘Wat een afschuwelijk iets!’ Misschien hebt u kinderen.”

Ze zei: “Dat heb ik.”

²³⁹ Ik zei: “Wat was er de oorzaak voor dat het pad verkeerd ging?” Ze begon me een verhaal te ontvouwen dat ieders hart zou verscheuren. Ik zei: “Ik—ik vroeg God waarom Hij niet zoiets gewoon van de aarde wegvaagt. Hier, u bent hier met deze twee dronken mannen en u bent zelf dronken.” En ik zei: “Op een dag. . . Dat Bloed dat Gods toorn van u vandaan houdt. U zult een dezer dagen sterven. En dan, u—u bent nu vrij in uw keuze, u kunt verwerpen of ontvangen.” Ik zei: “Maar op een dag zal uw ziel daaraan voorbij gaan waar er geen genade meer rest. En als u sterft in uw zonden, bent u al veroordeeld en gaat u naar de hel.”

²⁴⁰ Weet u wat? Die vrouw schoof daar uit die stoel in dat restaurant. We hadden een gebedssamenkomst zoals u nog nooit in uw leven hebt gehoord, en ze kwam tot Christus. Wat was het? Veroordeel hun niet; vertel hun het Evangelie. Ze zijn bezeten door demonen; ze zijn stervelingen in deze sfeer. Ze worden van hieruit beïnvloed. Onze invloed komt van boven. Laten we zien wat we kunnen doen met onze talenten om anderen voor Christus te winnen.

²⁴¹ Onze hemelse Vader, U dankend voor Uw goedheid en genade. Het spijt me, Here; misschien, de mensen, dat ik ze hier zo lang heb gehouden. Maar omdat het de afsluiting is van deze middagsamenkomsten zo, wilde ik het hun vertellen: “demonen,” en ik hakte er teveel van op in één plaats, in één prediking, maar misschien kunnen ze het er hier en daar uit pikken, en begrijpen wat ik bedoelde. U kent de bedoelingen van mijn hart van het te brengen.

²⁴² Mogen mensen hier deze namiddag vandaan gaan, en mannen en vrouwen, opletten op elke beweging die ze maken, maar gelukkig en vrij leven. Mogen ze weten dat God hen gered heeft. En mogen zij zien op Hem, al de ismen en dingen die om hen heen zijn vergeten en vreedzaam en bezonnen leven en in de vreze van God. En dan, God, wanneer U ze voor iets wilt gebruiken, dat U rechtstreeks tot hen kunt spreken en hen kunt zenden waarheen U maar wilt of wat U ook maar wilt dat ze doen. Mogen de mensen nederig zijn en Christus in hun hart vinden. Vergeef ons, Here, onze tekortkomingen, ieder van ons.

²⁴³ En we weten dat—dat Satan rondgaat als een briesende leeuw, overal, verslindend wat hij wil, gekleed in religieuze mantels. O God, deze arme kleine kinderen, kijk naar ze, overal. Ze zijn open en blootgesteld aan de mensen. En ik bid U, God, hen genadig te zijn, en alle verlorenen te redden, de zieken te genezen. En God, we beseffen dat deze oude duivels van ziekte die op Uw kinderen komen, dat U ginds een verzoening hebt liggen om daarvoor te zorgen. En alle duivels die hen zouden doen zondigen, U hebt een verzoening ginds liggen om ervoor te zorgen. En ik bid dat U dat zult toestaan in Jezus' Naam. Amen.

Ik vraag me af of er . . .

DEMONOLOGIE — RELIGIEUZE SFEER DUT53-0609A

(Demonology — Religious Realm)

DEMONOLOGIE SERIE

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op dinsdagmiddag 9 juni 1953 in het Roberts Park Amphitheater te Connersville, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org